

Svanučė

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 11

Studen 2014

First-class postage paid at Rutherford, NJ. Published by The Dawn Bible Students Association, 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle Almirante Brown 684, Monte

Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, P.O. Box 402, Rosanna, Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal 77204, Nova Iguaçu, Rio de Janeiro, CEP 26210-970

BRITISH ISLES: Associated Bible Students, 102 Broad Street, Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch Bibelstudien- Vereinigung, Postfach 11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn), 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine Street, Richmond Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora, Associazione Studenti Biblici, Via Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

Hrvatsko izdanje Članci u ovom broju uzeti su iz tekući broja časopisa „Svanuće“ na engleskom jeziku

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Osvajanje Božjeg Izboru 2

Međunarodne Biblijske Studije

Božja Božanska Slava Se
Vraća 19

Žrtvenik: Znak Nade 21

Rijeka Koja Preobražava 24

Obnova Se Nastavlja 26

Nek Se Sion Raduje 29

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Glas Zahvalnosti 32

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition – November 2014

First Issue published December 2013

Printed in USA

Osvajanje Božjeg Izbora

„Zato braćo pobrinite se još više da utvrdite svoj poziv i izbor, jer čineći ovo, nećete nikada pasti.“ 2 Petrova 1:10

Početkom iduće godine, građani Republike Hrvatske učestvovat će u izborima za Predsjednika Republike. Naš uvodni tekst ističe da je i Bog također angažiran u „izbor“ onih koje je on „pozvao“ da slijede stope njegovog sina Isusa. Ovaj izbor traje već gotovo dvije tisuće godina i mi vjerujemo da je njegov završetak veoma blizu. Zato bi se naša tema „Osvajanje Božjeg Izbora“, trebala sama po sebi preporučiti našoj pažnji. Biblijsko svjedočanstvo kaže da bi prije uspostave Kristovog kraljevstva na Zemlji Bog trebao poslati svoje anđele da sakupe njegove „izabrane.“ Ova izabrana klasa, Biblija dalje navodi, postat će sunasljednicima s njegovim ljubljenim sinom, Isusom, u veličanstvenom i slavnom Kraljevstvu koje je osmišljeno da blagoslovi sve narode na zemlji. (Mat. 24:31; Rim. 8:17)

Postati suradnicima s našim ljubljenim Učiteljem u kraljevstvu, nedvojbeno će biti najdivnija prednost koja je ikada bila ponuđena ikome. To su zaista najveći, i najvažniji Izbori, u cijelokupnoj ljudskoj povijesti. Prema tome, iako će predsjednički izbori u Hrvatskoj biti održani početkom iduće godine, ipak je korisno, mi vjerujemo, usporediti i napraviti kontrast izbora jednog pojedinca za jednu od najviših službi u našoj zemlji sa Kršćanskom utrkom za Božjim izborom.

Kada razmišljamo o veličanstvenoj svrsi izbora na koje smo pozvani, trebali bi shvatiti kakva nam je izvanredna prednost bila dana. Nikada ništa veće nije bilo ponuđeno prije razdoblja ovog Evanđeoskog doba, i taj se poziv neće više nikada ponoviti. Mi smo bili nominirani da pomognemo obnoviti Adamovu izgubljenu vlast, koja mu je bila oduzeta kad je još jako davno otpao od božje milosti u Edenskom vrtu. S obzirom da smo primili taj veliki i časni poziv, mi moramo, „skinuti svako breme, i grijeh koji je za nas prionuo, i s ustrajnošću (postojano) trčati u borbi koja nam je određena.“ (Hebr. 12:1)

Posredstvom mnogo trezvenosti uma, trebali bi smo uvijek imati pred sobom duhovnu viziju mjera koje moramo preduzeti da bi na koncu postali članovima te izabrane klase. Da bi smo „osvojili“ naš izbor u opisanu klasu zahtijeva da budemo od onih o kojima je Apostol Ivan govorio kao o „pozvani, izabrani i vjerni.“ (Otkr. 17:14)

Imajući to u vidu, idemo sada vidjeti što možemo naučiti iz analogije našeg naslova.

ODRŽAVANJE STRANAČKIH SAVJETOVANJA

Kada političke stranke u našoj zemlji održavaju predizborna savjetovanja kako bi nominirali svoje predsjedničke kandidate, oni pretpostavljaju da će, nakon što su savjetovanja gotova, podijum maknut iz kongresne dvorane, kao i sve zastave i baloni, delegati otići uzduž i poprijeko cijele zemlje da uglavniče zamah i uzbuđenje nastalo tijekom sjednica na skupu. Njihova je želja i nada da će im sve ono što su planirali i s oduševljenjem diskutirali zajedno na konvenciji, pomoći da osvoje prestižnu nagradu pobjede u Siječnju kad će održati predsjednički izbori.

Istraživači Biblije se također sastaju na konvencijama. Ova okupljanja nisu osmišljena kao nešto neozbiljno, nego je to ozbiljno vrijeme za duhovno osvježanje. Dok pijemo iz dubokih izvora istine koje nam je Bog pružio, mi smo ojačani, utvrđeni, i potpomognuti da uspješno dovršimo našu nebesku utrku. Za nas su ti skupovi vrlo uzbudljivi dok se zajedno radujemo kao pripadnici Božje obitelji, uživajući u dragocjenim riječima istine, i u živajući u svetom zajedništvu jedni s drugima. Dok primamo božansku pouku mi smo uronjeni u duhovno promišljanje i samoispitivanje. Prema našoj procjeni, takva radost nadilazi tisuću

puta više bilo koji užitak s kojim bi ljudi mogli biti ponešeni u izboru predcjedničkih kandidata na konvenciji.

U slučaju konvencija i Istraživača Biblije i političkih stranaka, ti su događaji samo jedan korak prema eventualnom osvajanju izbora za koje se kandidati natječu. Prikladno je stoga gledati na dodatna područja koja se odnose na ovaj predmet, dok uspoređujemo izbor glave zemaljske vlasti, koji je izabran za tu službu na četiri godine, sa izborom klase koja će biti povezana s Isusom Kristom u djelu njegovog kraljevstva, i koji će vladati s njim zauvijek.

ULAZAK U UTRKU

Za one koje privlači politika, odvijaju se velike fanfare u vrijeme kada kandidati objavljuju da ulaze u utrku za najvišu službu u zemlji. Održavaju se press konferencije tako da cijeli svijet, posebno naša nacija, čuju objavu od kandidata koji se natječe za Predsjednika. Od toga vremena pa sve dok se ne održe izbori, nužno je na vijestima čuvati ime nominiranog u pozitivnom svijetlu. Kandidat mora održavati uzvišeni profil tako da ljudi mogu biti upoznati sa njegovim interesima i ciljevima. Na televiziji i radiju prikazuju se politički oglasi kako bi poduprli njegovu utrku za tom službom i promovirali platformu njegove kampanje.

Odluka Kristovog sljedbenika da uđe u duhovnu utrku posve je drugačija. Mi smo bili pozvani da se natječemo za tom uzvišenom službom temeljeno na našoj težnji za pravednošću. Mi smo nezadovoljni s našim sadašnjim stanjem. Mi osjećamo nedostatak udobnosti u našem grešnom stanju, i okrećemo se k Gospodu za pomoć. Počeli smo pobožni studij Božje Svete Riječi, i utvrdili smo da Biblijske istine zadovoljavaju naša srca kako ništa drugo ne bi moglo. Kako nas Otac nastavlja privlačiti, i slično tome mi se približavati k njemu, mi zatim primamo Božji poziv da trčimo za velikom nagradom. (Ivan 6:44; Jak. 4:8; 1 Kor. 1:9) Prihvatimo li poziv tako da učinimo potpuno i bezrezervno posvećenje da ćemo vršiti Božju volju, mi zatim svjedočimo o našoj odluci da služimo Bogu uranjanjem u vodu, kao dokaz drugim posvećenim vjernicima da smo sada dio klase koja traži nebeski put.

NAŠI PROTIVNICI

Politički kandidat ima mnogo protivnika. Svatko i bilo tko tko bi stajao na putu njegovom osvajanju izbora i postizanja službe Predsjednika je protivnik. U početku, je fokus eliminirati sve protukandidate u vlastitoj stranci. Jednom kad se to ostvari, snagu se usmjerava prema pobjeđivanju protukandidata protivničke stranke.

Protivnici Gospodinovog naroda, onih koji teže osvojiti Božji izbor, jasno su definirani u Bibliji. Oni su svijet, tijelo i Protivnik. Pavao nas potiče: „Ne prilagođujte se ovom svijetu, nego se preobražavajte obnavljanjem svog uma, da kušate što je Božja volja, što je dobro, ugodno i savršeno.“ (Rim. 12:2) Isti nas je apostol ohrabrio ne samo sa svojim riječima nego i primjerom, da vodimo rat protiv našeg neprijatelja, tijela. On je izjavio: „Nego trapim svoje tijelo i zarobljavam ga da tako, nakon što sam drugima propovijedao, sam ne budem isključen.“ (1 Kor. 9:27)

Apostol Petar ukazuje da je Protivnik, Sotona, naš najstrašniji protivnik. On nam kaže: „jer vaš protivnik, đavao, kao ričući lav obilazi i traži koga će proždrijeti.“ (1 Pet. 5:8) Ne samo da je Sotona veoma moćan, nego on također koristi i svijet i naše palo tijelo kao svoje oružje za spotaknuti nas u svakoj prilici. Nikada ne bi smo smjeli podcjeniti tog lukavog i vještog neprijatelja, jer ako se ne budemo pouzdali u Božju svemoguću pomoć, on će nas pobijediti, jer mi mu se ne možemo suprotstaviti našom vlastitom snagom.

Dok se Nova stvorenja bore protiv svijeta, tijela, i Protivnika, mi imamo glavni zadatak čuvanja naše nove volje u stanju uspona, a našu staru volju mrtvom. Mi trebamo usmrtniti djela tijela. Moramo spriječiti starog čovjeka da ne uskrsne i ovlada s nama. Uz to, jedno od jedinstvenih obilježja naše utrke je da nam je od pomoći u

utvrđivanju „našeg poziva i izbora,“ pomaganje drugima učiniti isto. Oni koji se utrkuju za predsjednika, s druge strane, niti ne pomišljaju da pomažu bilo kome, nego druge protukandidate smatraju svojim protivnicima dok trče za istom službom.

ZADOBIVANJE PODRŠKE NARODA

Predsjednički kandidat putuje uzduž i poprijeko naše zemlje, kako bi zadobio podršku naroda. Organizacijski je plan da posjeti što više mjesta može, i da dosegne i utječe na što je više ljudi moguće u kratkom razdoblju izborne utrke. U gradovima i područjima koja ne može posjetiti, od strane mreže onih koji ga podržavaju uspostavljeni su uredi da uvjere ljude tog područja da glasaju za njihovog kandidata na Dan Izbora.

Mi kao „malo stado“ Isusovih sljedbenika, ne tražimo podršku svijeta općenito, nego umjesto toga slijedimo njegov primjer i hodimo njegovim stopama. Čitamo, „Zato je i Isus trpio izvan vrata, da posveti narod svojom krvlju. Iziđimo dakle k njemu izvan tabora, noseći njegovo poniženje.“ (Hebr. 13:12,13)

Mi smo još uvijek u ovom svijetu, ali nismo dio njega i njegovog duha ponosa i sebičnosti. Mi također priznajemo da premda moramo izvršiti našu službu Bogu u povezanosti s duhovnim stvarima, ipak, „to blago imamo u zemljanim posudama.“ (2 Kor. 4:7) Svakodnevno smo u kontaktu sa stvarima

svijeta i utjecajima našeg vlastitog palog tijela što nas sve može onečistiti. Budemo li vjerni, u izvršavanju našeg pravca žrtve, opirući se tim utjecajima, tada ćemo ugoditi našem Nebeskom Ocu.

Naša žrtva i odanost mogu nam donijeti sramotu od svijeta kao i kod Isusa u apostola. Svijet čovječanstva neće cijeniti polaganje nečijeg života u Božjoj službi. Ljudi često misle, da smo bezumni i da tratimo svoj život. Ipak, mi se možemo radovati, znajući da su ta ista poniženja pala na Učitelja, na isti način, i iz istih razloga.

VRIJEME ZA UTRKU

Predsjednički kandidat može službeno objaviti svoju namjeru svake četiri godine unutar određenog vremenskog roka što podliježe zakonima naše zemlje. Za razliku od toga, onima koji ulaze u Kršćansku utrku rečeno je da je cijelo Evandeosko doba „milosna godina“ da se trči za „ciljem, k nebeskoj nagradi kojoj nas Bog zove u Kristu Isusu.“ (Luka 4:18,19; Filip. 3:14) Naravno individualno smo ograničeni unutar dužine našeg životnog vijeka. Upravo tijekom tog razdoblja, možemo nastojati utvrditi naš izbor i poziv kao sužrtvovatelji sa Božjim Ljubljenim Sinom, koji je prvi hodao ovim putem prije nekih dvije tisuće godina.

Kada jednom ovo „izborno“ obilježje plana našeg Nebeskog Oca dođe k svom završetku, nikada se više neće ponoviti. „Koje su bile spremne uđoše...i zatvoriše se vrata.“ (Mat. 25:10) To označava kraj bilo kakve mogućnosti trčanja za službom „nebeskog poziva.“ Stoga bi smo trebali biti potaknutima na još veće naprezanje i revnost u vršenju njegove volje, tako da ne izgubimo ovu nevjerojatnu mogućnost. (Jer. 8:20)

UVJETI ODREĐENI

Oni koji teže za predsjedništvom moraju zadovoljiti vrlo specifične zahtijeve. Moraju biti najmanje trideset i pet godina stari. Moraju biti rođeni građani naše zemlje, i zahtijeva se da imaju prebivalište u RH najmanje četrnaest godina.

Zahtijevi za kandidate nebeskog poziva također su specifični, ali mnogo drugačiji. Oni su zahtijevni, ali ne na liniji dobi, mjesta rođenja, ili prebivališta. Sljedbenici Isusa Krista bili su „otkupljeni Bogu...od svakog plemena i jezika, i puka, i naroda.“ (Otkr. 5:9) Zapazi Isusove riječi o uvjetima za kandidaturu: „Tko hoće ići za mnom, neka se odreče sebe, neka uzme na se svoj križ i neka tako ide za mnom. Jer tko hoće sačuvati svoj život, izgubit će ga; a tko izgubi svoj život zbog mene, naći će ga. Što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a pritom izgubi svoj život? Što čovjek može dati kao otkup za svoj život?“ (Mat. 16:24-26)

Ove uvjete treba nastaviti zadovoljavati tijekom cijelog našeg života sve dok ova izborna utrka ne završi s našim posljednjim dahom.

OBEĆANA NAGRADA

Kandidat koji ostvari izbor za Predsjednika RH prima veliku čast od ljudi. Njega će svi ljudi smatrati predstavnikom naše zemlje. On će biti glavom naše nacije.

Međutim, nažalost, kao što se to uvijek iznova pokazalo u vezi bilo kojeg novog predsjednika i njegovog ureda, kao pripadnici pale ljudske rase poput njihovih prethodnika, nemaju moć poboljšati u jednoj znatnoj mjeri stanje u našoj zemlji. Unatoč njihovih najplemenitijih napora, mi znamo da je „sadašnji zli svijet“ pod vlašću Sotone, „boga ovog svijeta.“ (Gal. 1:4; 2 Kor. 4:4) Kao rezultat toga, bez Božje pomoći ne može se pronaći nikakvo stvarno, trajno rješenje za probleme koji pogađaju i našu zemlju i cijeli svijet. Stoga mi nalazimo, da dok god Sotona nastavlja biti vladarem ovog svijeta, unatoč tome što svake četiri godine na scenu stupa novi aspirant za Predsjednika, objavljujući da će on riješiti probleme koji se nastavljaju i čak se pogoršavaju, nikakvo pravo i trajno rješenje neće biti moguće.

Kakva je drugačija slika prikazana što se tiče onih koji osvajaju Božji izbor. Čitamo u vezi pobjedničkih svetaca: „Blažen i svet onaj koji ima dio u prvom uskrsnuću. Nad njima druga smrt nema

vlasti, nego će biti Božji i Kristovi svećenici, i kraljevat će s njim tisuću godina.“ To će biti udio kandidata koji su učvrstili svoj izbor i poziv. Slavne rezultate nove vladavine živo je opisao Apostol Ivan u Otkrivenju. On govori o „novom nebu i novoj zemlji,“ stvarnom riješenju problema ne samo Hrvatske već cijelog svijeta, u kojima će „Bog obrisati svaku suzu s njihovih očiju, i više neće biti smrti, ni tuge, ni vike, ni boli više neće biti, jer prvo prođe.“ (Otkr. 20:6; 21:1-4)

Predivna prednost upravljanja i vođenja ove veličanstvene, pravedne vladavine, zajedno s našim Gospodinom Isusom Kristom bit će naša nagrada budemo li vjerni do smrti. „Budi vjeran do smrti i dat ću ti vijenac života.“ (Otkr. 2:10) „Kruna života“ će uključivati mudrost kao pomoć vođenju uprave kao što je Kristovo kraljevstvo. Također će uključivati moć da se provede promjene koje su nužne da se ostvare ciljevi platforme Božjeg plana za „obnovu svega.“ (Djela 3:21)

POMAGAČI NOVE ADMINISTRACIJE

Novi predsjednik ima svoje osoblje koji mu pomažu u upravljanju zemljom. Na ključne položaje su postavljeni ljudi sa specifičnim sposobnostima na različitim područjima, i da ubrzaju reforme i promjene, i da izvršavaju svakodnevne predsjedničkog ureda na Pantovčaku.

U slučaju naše ljubljene Glave, Isusa, koji će biti glavni izvršitelj u tom novom poretku, biti će slično. Čitamo Psalmistove riječi: „U blistavom sjaju korača kći kraljeva (vjerni sljedbenici Krista u slavi) unutra, u haljinama zlatom vezanim. U izvezenim šarenim haljinama dovode je kralju. Za njom djevojke, njezine drugarice, (Veliko mnoštvo) privode je k tebi. Vode ih veselo i radosno, ulaze u kraljevu palaču. Na mjestu tvojih otaca bit će ti sinovi; postavljat ćeš ih knezovima (Drevni dostojnici) po svoj zemlji.“ (Ps. 45:13-16)

Veliko mnoštvo ili „gomila“, „drugarica“ o kojima je govorio David, isto tako kao i „knezovi po svoj zemlji,“ vjerni Drevni Dostojnici, neće biti nezaposleni tijekom tisućugodišnje Kristove vladavine. Oni će pomagati u upravi vladavinom koja će voditi, usmjeravati, pomagati i podizati čovječanstvo natrag k savršenstvu. (Otkr. 7:9,15; Hebr. 11:1-40)

DOBIVANJE POBJEDE

Uspješan predsjednički kandidat mora govoriti i navještati one stvari koje će zvučati dobro ušima kako bi imao bilo kakvu nadu u dobivanje pobjede. On mora uvjeriti najširi spektar biračkog tijela da u njegovim idejama ima nešto što će koristiti njima osobno. Mora apelirati na ljude koji su najviše zastupljeniji u biračkom tijelu, kako bi bio siguran da će osigurati većinu njihovih glasova. Kada se na koncu zbrajaju glasački listići, kandidat

koji je osvoji najviše glasova Biračkog tijela proglašava se pobjednikom izbora. Vrlo često, nažalost, kad je jednom izabran za tu službu, novi predsjednik ili se više ne osjeća potaknutim, ili nije u stanju, u stvarnosti izvršiti obećanja na kojima se temeljila njegova platforma.

Kristovi sljedbenici stječu pobjedu puno drugačije. „Tko se smije popeti na Gospodnju goru, tko smije stajati na njegovu svetu mjestu? Onaj u koga su nedužne ruke i čisto srce, koji se u svojoj duši ne oslanja na idole niti se lažno kune. Taj će primiti blagoslov od Gospoda i pravednu plaću od svoga Boga Spasitelja.“ (Ps. 24:3-5) Želimo li ostvariti pobjedu neophodno je razvijanje čistoće i svih plodova i milosti Duha.

POVLAČENJE IZ UTRKE

U slučaju predsjedničkog kandidata, nema nikakve štete ako on odluči da se iz nekog razloga povuče nakon što je prethodno proglasio svoju kandidaturu. Ustvari, to je uobičajena pojava. Kao posvećeni Kristovi sljedbenici, međutim, mi moramo ustrajati u utrci unatoč svim neslaganjima, progonstvima, teškoćama, ili ispitima. Mi slijedimo težak i uzak put. Apostol Pavao je s puno pouzdanja objavio: „Doista sam uvjeren da nas ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sadašnjost, ni budućnost, ni sila, ni visina, ni dubina, ni drugo kakvo stvorenje ne može rastaviti od Božje ljubavi

koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našem.“ (Rim. 8:38, 39)

Znajući to, mi „ne gubimo svog pouzdanja“ u njegovu spasonosnu moć, zato što, „ako li otpadne, neće mojoj duši ugoditi.“ Umjesto toga Pavao nastavlja, „mi nismo od onih koji otpadaju na propast, nego od onih koji vjeruju da spase dušu.“ (Hebr. 10:35, 38, 39)

ODGOVARANJE NA NAPADE

Gotovo univerzalno, predsjednički kandidat bilo direktno, bilo preko svojih najistaknutijih pristaša, ili preko političkih glasila, ljubazno odgovara na napade. U mnogo slučajeva koristi se sa sve tri metode. Protukandidata se nastoji prikazati u što nepovoljnijem svijetlu i omalovažavati ga na svaki mogući način. U stvarnosti, kandidat će učiniti sve što smatra potrebnim da osvoji pobjedu, ne prežuci pritom ni od čega da ostvari svoj cilj. Naravno on bi javno mogao ukazati da se neće spuštati na razinu svog protivnika. Potajno, međutim, on vrlo često daje prešutnu suglasnost svojim savjetnicima, koji su vješti u razvijanju ponižavajućih reklama, ili pravljenju omalovažavajućih izjava, a što je sve osmišljeno da privuče negativnu sliku o svom protivniku.

Kao pripadnici Novog Stvorenja, moramo se vladati upravo suprotno kako bi osvojili Božji izbor. Moramo slijediti Učiteljev primjer. O njemu je

rečeno da „se u njegovim ustima ne nađe prijevara. Kad su ga vrijeđali nije uzvraćao uvredama. Nije prijetio dok je trpio, nego se prepustio onome koji pravedno sudi.“ (1 Pet. 2:22, 23) To mora biti i naš pravac kao njegovih sljedbenika. Mi „nikoga ne grdimo.“ (Titu 3:2) To je posebno istina što se tiče drugih koji teže za istim izborom. Pavao kaže: „Nema sada nikakve osude onima koji su u Kristu Isusu.“ (Rim. 8:1) Svi koji trče u ovoj utrci pokriveni su sa haljinom Kristove pravednosti, koja skriva nedostatke i mrlje. Mi ne trebamo nikada odgovarati s istom mjerom na bilo koju optužbu iznesenu protiv nas, zato što kako apostol nastavlja, „Tko će optužiti izabrane Božje? Bog je onaj koji ih opravdava. Tko će osuditi?“ (reci 33,34)

PROCJENA NAPRETKA U UTRCI

Moramo imati na umu da ostvarenje bilo kojeg zemaljskog cilja zahtijeva procjenu u redovitim razmacima u svezi napretka koji je dotad postignut. Na taj način možemo uskladiti one planove koji zahtijevaju mjenjanje, da bi naš konačni cilj na kraju bio postignut. Kako je to važno za Gospodinov narod. Za nas je neophodno da napravimo inventuru našeg statusa, da utvrdimo koliko je dobar bio naš uspjeh u provođenju načela istine i pravednosti koje smo prihvatili.

Kako započinjemo svaki novi dan, da bi naše aktivnosti imale maksimalnu korist, moramo procijeniti koliki je naš duhovni rast dosada u našim

životima. Istina nije religija „pričanja“ nego religija „rada.“ Prije nego uputimo naše jutarnje molitve Bogu, razmišljamo o našim pobožnim studijima, i razgovaramo o istini s drugima, mi moramo proanalizirati naša srca i misli da utvrdimo smjer kojim idemo i napredak kojeg smo postigli na putu.

Nudimo nekoliko pitanja na koja moramo mi sami odgovoriti, kao pomoć da utvrdimo krećemo li se u pravom smjeru, stojimo li na mjestu, ili možda doživljavamo nazadovanje u našem duhovnom hodu. Vjerujemo da će nam ovakva vrsta samoispitivanja omogućiti da dovedemo naš životni pravac još više u sklad s onim što bi trebalo biti ugodno našem Nebeskom Ocu.

- Pokazujem li sve veću sposobnost da iskupljujem vrijeme, da provodim njegov veći postotak na duhovne aktivnosti?
- Da li je moja vjera u Božji plan postala još snažnijom dok primjenjujem lekcije koje Bog dopušta u mom životu?
- Doživljam li veću čistoću misli, o čemu svjedoči život povećane svetosti?
- Jesam li se riješio bilo kojeg nepotrebnog „tereta“ kojeg sam u prošlosti nosio?
- Da li je moja motivacija za činjenjem dobra isključivo iz želje da budem vjeran, pravedni Božji sluga, a ne priznanje ljudi?

- Da li redovito idem k Gospodu za vodstvo u malim životnim stvarima, isto tako kao i u većim problemima?
- Jesam li narastao u strpljivosti? Pravim li ustupke za tobožnje greške moje braće?
- Da li je ljubav prema Bogu, Gospodinu Isusu, istini, i braći postala jačom, što je dokazano dubljom duhovnošću?
- Da li sam preduzeo inicijativu da eliminiрам prepreke k punijem zajedništvu s bilo kojim bratom ili sestrom vezi kojih imamo osjećaj udaljenosti?
- Provodim li više vremena u molitvi?

Ako su naši odgovori potvrdni, možemo biti sigurni da idemo u ispravnom smjeru. Naša kampanja ima čvrstu i dobru platformu. S vjerom u Boga, i našim rukama u njegovim, mi zaista možemo utvrditi „naš izbor i poziv.“ Nastavimo li se pouzdati u njega do kraja, zasigurno ćemo imati prednost – s našim Gospodinom i Učiteljem – uvesti vječnu vladavinu mira, zdravlja, života, radosti, i pravednosti. Njegovo će kraljevstvo donijeti blagoslov svim ljudima, i slavu našem velikom Bogu. Njemu neka je hvala uvijek i zauvijek. Amen!

Božja Božanska Slava Se Vraća

***Ključni redak: " I slava
je Gospodnja ušla u
Hram na istočna vrata.
Tada me podiže duh i
donese me u unutarnji
trijem. I gle, Hram je
bio napunjen
Gospodnjom slavom. "
Ezekijel 43:4,5***

***Izabrani tekstovi:
Ezekijel 43:1-12***

PROROK EZEKIJEL
bio je odveden u
zarobljeništvo prije nego
je Jeruzalem bio razrušen.
S tim je počelo dugo
razdoblje dominacije
Neznabožačkih naroda
nad Židovima, a koje je
počelo s Babilonom
tijekom vladavine kralja
Nebukadnezara. Današnja
pouka proročanski

ukazuje na Milenijsku vladavinu Isusa Krista kako
je opisana u viziji koju je prorok primio. „Tada
dođe slava Izraelova Boga od istoka. Žamor je
dolazio od nje kao žamor silnih voda. Zemlja je
zasjala od njegove slave. Viđenje koje vidjeh bilo je
kao viđenje što sam ga bio vidio kad je on došao da
uništi grad. Prikaza je bila nalik na onu koju sam
bio vidio na rijeci Kebaru. Pao sam ničice na svoje
lice.“ (Ezek. 43:2, 3)

Naši ključni reci opisuju to razdoblje kada
će se božanska prisutnost i slava ponovno očitovati
Židovskom narodu, nakon ozbiljnih poteškoća koje
ih budu još snašle. Te su ih nevolje snašle jer su

propustili držati Božje zakone i odbacili su priliku da postanu sveta nacija kraljeva i svećenika.

Pripreme Mesijanskog kraljevstva neće uključivati samo Židove već pripadnike cijele ljudske obitelji. U vezi s time čitamo Isusove proročanske riječi: „Kad dođe Sin čovječji u svojoj slavi i svi anđeli s njime, sjest će na prijestolje svoje slave. Svi će se narodi pred njim sabrati. On će ih razlučiti jedne od drugih, kao što pastir razlučuje ovce od jaraca.“ (Mat. 25:31, 32)

Ishod Kristove vladavine pravednosti biti će iskorijenjivanje grešnih postupaka, riječi, misli, i motiva svih voljnih i poslušnih pripadnika ljudske obitelji. To će se dogoditi tijekom „vremena obnove“ o kojima nije govorio samo Ezekijel nego i „usta svih (Božjih) svetih proroka.“ (Djela 3:20, 21)

Uspjeh Božjeg plana biti će olakšan činjenicom da će Sotona biti vezan tijekom cijelog tog vremena. Tako će čovječanstvo biti u stanju napraviti kontrast između postojećeg pravednog okruženja koje će tada cvjetati sa zlim uvjetima koji su ih prethodno okruživali. Na kraju kraljevstva Sotoni će biti dopušteno da iskuša ljude na zemlji tako da se vidi hoće li biti poslušni u svu vječnost. Svi koji padnu na tom ispitu – nepopravljivi zli, uključujući Sotonu – tada će biti uništeni. (Otkr. 20:1-3, 7-9, 14, 15)

Premda se Ezekijelova vizija nalazi u Starom zavjetu, i posebno se odnosi na ophođenje našeg Nebeskog Oca sa Izraelom, kada se božanska

slava vrati tom narodu, ona će se u konačnici proširiti na sve koji će postati pravi Izraelci. (Zah. 8:23) „I obrisat će Bog svaku suzu s njihovih očiju, i više neće biti smrti, ni tuge, ni vike, ni boli neće više biti, jer prvo prođe.“ (Otkr. 21:4) Kakvo će to veličanstveno vrijeme biti!

Pouka dva

Žrtvenik: Znak Nade

***Ključni redak: „Kad se navrše ti dani, neka svećenici osmoga dana prinose na žrtveniku vaše žrtve paljenice i pomirne žrtve, i ja ću vas milostivo primiti, govori svemogući Gospodin.“
Ezekijel 43:27***

***Izabrani tekst:
Ezekijel 43:13-21***

KAO ŠTO je navedeno u našoj prethodnoj pouci, knjiga Ezekijela sadrži ukazivanja na Kristovu valdavinu tijekom Milenija. Sveukupna simbolika zadnjeg dijela ovog proročanstva bavi se s uređenjem hrama i kako će ono djelovati u budućnosti. Ovaj bi opis nesumnjivo trebao dati

osjećaj nade i ohrabrenja Židovskom narodu da će u nekom budućem vremenu opet biti vraćeni u Božju naklonost. To je čini se prikazano Ezekijelovom vizijom novog hrama i njegovim opisom njegovih izvjesnih obilježja. „Ovo su mjere žrtvenika u laktima, lakat je imao običan lakat i dlan: podnožje

mu je bilo lakat visoko i lakat široko. Oplata na njemu po kraju uokolo bila je pedalj visoka.“ (Ezek. 43:13)

Težište ovog studija je povezano sa žrtvenikom, koji je jedini komad opreme naveden u hramu kojeg je Ezekijel opisao. Kroz Bibliju su žrtvenici i njihovo korištenje spomenuti mnogo puta. Oni su se koristili kao sredstva za prinašanje žrtvi, ponekad za žrtvu pomirenja ili neku drugu posebnu svrhu. U drugim prilikama, žrtvenici su bili korišteni za prinose kao izraze zahvalnosti i zahvala Bogu. Prema tome, vjerojatno je da je žrtvenik koji je opisan ovdje u našoj pouci povezan sa žrtvom.

„On mi reče: Sine čovječji, ovako veli svemogući Gospodin: Ovo su zapovijedi za žrtvenik žrtava paljenica: čim je podignut i mogu se na njemu prinostiti žrtve paljenice i moglo ga se krvlju poškropiti. Levitskim svećenicima, koji vuku lozu od Sadokovog potomstva i zato mi se smiju približiti – govori svemogući Gospodin – da obavljaju moju službu, predaj junca za žrtvu za grijeh.“ (reci 18,19)

U ovom i kasnijim recima nalazi se opis ceremonije posvećenja žrtvenika. To nas podsjeća na predodžbene aranžmane kako su opisani u 3 Mojsijevoj, u kojima je najprije bilo posvećeno Aronsko svećenstvo. Tada, nakon što su žrtve Dana pomirenja bile završene, predočavajući žrtvene prinose Krista i njegovih sljedbenika tokom ovog

doba, narodu je bilo dopušteno da donese svoje prinose, koje su svećenici prihvatili u njihovo ime.

Čini se također vjerojatnim da u izvještaju o Ezekijelovoj viziji budućeg hrama, „junac za žrtvu za grijeh,“ predočava Isusa Krista, koji se prinio da odnese grijeh svijeta uzrokovan Adamovom neposlušnošću. Osim toga, jednog se jarca prinosilo kao žrtvu za krivnju, sedam uzastopnih dana po jednog. To bi moglo predočavati sedam faza razvoja crkve. Njihov prinos, koji je uključen kao dio Kristove žrtve za krivnju tijekom sadašnjeg Dana pomirenja u protuslici, utrt će put da se koristi otkupnine mogu primjeniti tijekom kraljevstva. Nema sumnje da će cijela ljudska obitelj biti poučena što se tiče svih ovih aranžmana napravljenih u njihovu korist i da će priznati i cijeliti tu čudesnu pripremu.

Naš ključni redak sadrži nadu i ohrabrenje za sve one koji će to tada priznati, temeljeno na Božjoj mudrosti, pravdi, ljubavi i moći i tako će biti pronađen način za njihov oporavak i obnovu u savezni odnos sa njihovim Stvoriteljem.

Rijeka Koja Preobražava

***Ključni redak: „Sva
živa bića što se samo
miču, oživjet će
posvuda kamo dođe
rijeka. Tada će biti
vrlo mnogo riba. Jer
kad dođe tamo ova
voda, ozdravit će
Mrtvo more i sve će
oživjeti kamo dođe
rijeka.“
Ezekijel 47:9***

***Izabrani tekst:
Ezekijel 47:1, 3-12***

POSTOJE MNOGA ukazivanja u Bibliji koja proročanski govore o obnovi ljudske obitelji kao posljedica „vremena obnove svega,“ obećanog da će se desiti tijekom dolazećeg Božjeg kraljevstva. Voda je vrlo često korištena kao simbol da pokaže kako će takvi blagoslovi pritjecati čovječanstvu jednom kada, Krist, glava i tijelo, bude

bio potpun u slavi.

Tijekom svoje zemaljske službe, Isus se susreo sa Samarićankom. Nakon što ju je zatražio piti vodu iz zdenca, naznačio je da i on ima vodu za ponuditi, i da oni koji će ju piti više neće ožednjati. (Ivan 4:7-14) U ovom izvještaju o vodi života, čiji je on izvor, Isus je dao duboko objašnjenje. To mogu razumjeti i cijeniti jedino oni koji budu primili Sveti duh i njegov posvećujući utjecaj, koji će ih odvojiti od ostatka svijeta čovječanstva.

Još jedno ukazivanje na ovu istu simboličnu vodu što je težište našeg današnjeg studija,

nalazimo u ovim riječima: „U onaj će dan poteći iz Jeruzalema živa voda, jedna polovina u istočno, druga polovina u zapadno more. Tako će biti ljeti i zimi. I Gospodin će biti kralj nad svom zemljom. U onaj će dan Gospodin biti jedini Bog. Njegovo će ime biti jedino prepoznato.“ (Zah. 14:8, 9) Vrlo je vjerojatno da se te proročanske riječi odnose na Novi Jeruzalem, ili duhovni dio Božjeg Kraljevstva pod upravom Krista i crkve, koji će pružiti blagoslove obnove cijelom svijetu čovječanstva koji će poslušati zakone te pravedne vladavine.

Naš nas ključni redak upućuje na sveobuhvatnu prirodu te pripreme. To će biti prilika kada će „doći Žudnja svih naroda,“ zato što će donijeti trajni mir i sreću svijetu koji je bio zadobio ožiljak grijeha i njegovih pratećih zala bolesti, boli i smrti. (Hag. 2:7)

U Ivanovoj viziji koja je zapisana u posljednjem poglavlju posljednje knjige Biblije naučava se slična pouka. „I pokaza mi rijeku žive vode, bistru kao kristal, koja je izlazila od Božjega i Jaganjčeva prijestolja. Nasred gradskog trga i s obje strane rijeke stablo života koje rađa dvanaest puta, dajući svakog mjeseca svoj plod. Lišće stabla lijek je narodima. Više neće biti nikakva prokletstva. Božje i Jaganjčevo prijestolje bit će u gradu, i sluge Božje klanjat će se Bogu.“ (Otkr. 22:1-3)

Osim toga, obaviješteni smo da će „Duh i zaručnica“ pružiti osvježenje s vodom života svima koji voljno prihvate poziv: „neka uzme vodu života

besplatno.“ (redak 17) Kako će to biti divno kad će se Božja volja vršiti „kako na nebu tako i na zemlji.“ (Mat. 6:10)

Pouka četiri

Obnova Se Nastavlja

***Ključni redak: “Petar im
odvrati: Obratite se, i
svaki od vas neka se krsti
u ime Isusa Krista za
oproštenje svojih grijeha,
i primit ćete dar Duha
Svetoga.”
Dvela 2:38***

***Izabrani tekstovi:
Ezekijel 47:13-23***

OVA JE pouka napravljena da dijelom bude nastavak stvari koje smo prošlog tjedna proučavali. Biblijska pozadina za našu temu također dolazi iz Ezekijela i govori o granicama koje će Izrael imati u kraljevstvu.

Tijekom sadašnjeg sukoba između Izraela i Arapa, bilo je tvrdnji i protutvrdnji o tome tko je pravovaljani vlasnik te zemlje. U Bibliji nam je dan opis zemljišnih prava Abrahamovog potomstva, i također nam je rečeno i u Starom i u Novom zavjetu „po Izaku zvat će se tvoje potomstvo.“ (1 Moj. 21:12; Rim. 9:7; Hebr. 11:17, 18)

Pri kraju svog života, Mojsije je govorio Izraelu što se tiče posjeda zemlje, rekavši, „Podignite se i pođite k pogorju Amorejaca i k svim

njihovim susjedima u Arabi, na pogorju i u Šefeli i u Negebu i na morskoj obali, u zemlju Kanaanaca i k Libanonu do velike rijeke, do Eufrata! Eto tu zemlju predajem vama. Uđite u nju i zauzmite tu zemlju! Gospodin se zakleo vašim ocima, Abrahamu, Izaku i Jakovu, da će je dati njima i njihovim potomcima.“ (5 Moj. 1:7,8)

I za Židove i za Neznabošce biti će neophodno da ispune zahtjeve Novog Saveza u Božjem kraljevstvu. Svi također moraju postati „pravi Izraelci“ da bi postigli vječni život u to vrijeme. Budući je to slučaj, precizan način na koji će se riješiti sadašnji sukob što se tiče graničnih pitanja na Srednjem Istoku u skladu s gornjim recima neće se potpuno razabrati u ovo vrijeme.

Međutim u Bibliji je jasno prorečen slavni rezultat božanskog uplitanja u ljudska zbivanja. „On sudi među svim narodima, govori pravdu među moćnim narodima, do daljina. Oni prekidaju svoje mačeve u plugove, koplja u kose. Ne diže više narod mača protiv naroda. Više se ne uči ratu. Svaki stanuje pod svojom vinovom lozom i smokvom, i nitko ga ne plaši. Jer to obećашe Gospodnja usta nad vojskama.“ (Mih. 4:3,4)

Za razliku od našeg pozadinskog Biblijskog teksta, koji opisuje izvjesna obilježja zemaljskog dijela Božjeg kraljevstva, ključni redak se bavi prednostima učenja tijekom sadašnjeg Evandeoskog doba. Počev s onim Židovima na Dan Pedesetnice koji su se pokajali za grijehе i prihvatili

Krista kao svog Spasitelja, posvećeni sljedbenici Janjeta nastavili su primati Sveti Duh, začeti kao Nova stvorenja u Kristu i sudionici nebeskog nasljedstva. Kako se ta svećenička klasa do sada razvijala, svi koji su bili prihvaćeni kao članovi Kristovog tijela, mogu posvjedočiti o Gospodinovom jačajućem utjecaju u svojim životima dok on čeka na upotpunjenje svoje nevjeste.

Neka bi svaki posvećeni vjernik bio potaknut na još veće naprezanje u svom žrtvenom hodu sa slavnim obećanjem, „Blažen i svet onaj koji ima dio u prvom uskrsnuću. Nad njima druga smrt nema vlasti, nego će biti Božji i Kristovi svećenici, i kraljevat će s njim tisuću godina.“ (Otkr. 20:6)

Nek Se Sion Raduje

Ključni redak: “Kako su
krasne na gorama noge
glasnika radosti, koji
navješćuje mir, koji
obećava sreću, koji
oglašava spasenje, koji
govori Sionu: Bog je tvoj
postao kralj.”
Izaija 52:7

Izabrani tekstovi:
Izaija 52:1, 2, 7-12

PRIJE svog uznesenja
Nebeskom Ocu nakon
njegovog uskrsnuća i
različitih pojavljivanja
njegovim učenicima,
Krist im je ustvrdio da
će pod prosvjetljenjem
Svetog Duha, imati
poseban zadatak. „Nego
ćete primiti silu Duha
Svetoga kad siđe na vas,

i bit ćete mi onda svjedoci u Jeruzalemu i po svoj
Judeji i Samariji, i sve do kraja zemlje.“ (Djela 1:8)

Ova prednost propovijedanja Evanđelja bila
je bitan aspekt odgovornosti posvećenih vjernika i
služila je kao sredstvo jačanja tijela Kristovog
gotovo dvije tisuće godina. Dok zapažamo uvjete u
svijetu danas, jasno je da kod većine postoji čežnja
za mirom i odmorom od svih problema s kojima se
suočava čovječanstvo. Ipak, unatoč nastojanjima
vladavina, znanstvenika i liječnika, očito je da nisu
pronađena prava rješenja koja bi postigla ono što
ljudska srca i dalje žele.

Naš ključni redak ističe da Bog ima plan
koji će zadovoljiti sve čežnje čovječanstva.
Odgovornost Kristovih sljedbenika je da potvrde

dobre vijesti o velikoj radosti koje su objavili anđeli u vrijeme Spasiteljevog rođenja.

Važno razumijevanje naizglednog kašnjenja u ostvarenju Božjeg nauma je činjenica da je svrha Isusovog prvog dolaska na zemlju bila plaćanje odgovarajuće cijene za kupnju Adama i njegovog potomstva polaganjem svog savršenog života kao žrtve. To je bio prvi korak u ispunjenju Očevog dizajna. Osim toga, tokom ovog Evandeoskog doba pripadnicima pale ljudske rase koji imaju prijemljivo srce i uho za slušanje bio je upućen poziv. Oni su bili pozvani da predaju svoje živote Bogu slijeđenjem Isusovog primjera u žrtvovanju njihovih zemaljskih interesa u zamjenu za udio u dolazećem kraljevstvu pravednosti i blagoslova.

Ti slavni naumi bili su prorečeni u Bibliji. Petar je rekao okupljenima u Jeruzalemu po Pedesetnici: „Pokajte se dakle i obratite da vam se izbrišu grijesi, da bi od lica Gospodinova došla vremena okrijepe te da pošalje Onoga koji vam je već unaprijed naviješten – Isusa Krista. Njega nebo treba primiti do vremena obnove svega, o čemu je odvijeka govorio Bog na usta svih svojih svetih proroka.“ (Djela 3:19-21)

Naslovna strana ovog časopisa Svanuće proklamira ga kao Glasnik Kristove prisutnosti. S obzirom na to nama je zadovoljstvo objaviti naše razumijevanje da Bog, kroz nevidljivu prisutnost svog uzvišenog sina, Krista Isusa, upravlja svim zemaljskim zbivanjima u ova kaotična vremena.

(Ps. 46:1-9) Kada Kristovo tijelo bude bilo potpuno, Bog će intervenirati kako je prorečeno u Bibliji: „Prestanite i spoznajte da sam ja Bog! Slavit će me među narodima, uzvisivati na zemlji.“ (redak 10) Kada će se njegova volja vršiti na zemlji tada će biti veliko radovanje i svi će pridružiti u objavljivanju riječi našeg ključnog retka – „Bog tvoj kraljuje!“

Glas Zahvalnosti

„Svoje ruke perem u nedužnosti i obilazim oko tvoga žrtvenika, Gospode, da razglasim pjesmu zahvalnu i navijestim sva tvoja čudesna djela.“

Psalam 26:6, 7

SVAKE godine 5 kolovoza u našoj se zemlji obilježava Dan pobjede i domovinske zahvalnosti. Taj se dan slavi kao spomen na pobjedu u Domovinskom ratu. Ljudi se tog dana zahvaljuju i Bogu za mir i materijalni prosperitet kojeg su dobili. Dakako prikladno je da cijelo čovječanstvo prepozna Božju dobrotu i da nastoji na koji god način pokazati svoje cijenjenje. Bolje je biti zahvalan i jedan dan u godini nego uopće ne biti zahvalan.

Kao Isusovi sljedbenici mi bi smo trebali više no itko drugi dati hvalu Bogu. Svaki nas dan poziva na zahvalnost. Također trebalo bi nam biti drago što imamo prednost zahvaljivanja na što nam se skreće pažnja s tim nacionalnim održavanjem Dana Domovinske zahvalnosti. Zajedno s drugim ljudima trebali bi smo se prikladno zahvaliti Bogu za materijalne blagoslove hrane, odjeće, domova u kojima živimo, te za mnoge druge dobre stvari u

životu. Međutim, ako smo od onih koji su posvetili svoje živote da hodaju putem žrtve s Isusom, postoje blagoslovi od daleko veće važnosti od onih materijalne prirode.

Svi bi trebali biti zahvalni za materijalne blagoslove, jer oni su neophodni za naš svakodnevni život. Koliko bi smo više trebali biti zahvalni za one božanske milosti koje su neophodne za vječni život. Ono što je najvažnije od tih duhovnih blagoslova je prednost imati spoznaju o Bogu. „A ovo je vječni život,“ Isus je rekao „da spoznaju tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista.“ (Ivan 17:3) Spoznaja o Bogu je moguća jedino poznavanjem njegovog plana, ili, kako navodi naš uvodni tekst, njegovih „čudesnih djela,“ i našeg mjesta u njemu. Prepoznati naše mjesto u Božjim pripremama, i naš udio u njegovim djelima, znači imati spoznaju o načinu na koji se on ophodi s nama. Ona također zahtijeva cijenjenje s vjerom, providnosti našeg Nebeskog Oca u našim životima, bila ona gorka ili slatka.

SPOZNAJA O STVARANJU

Ono što je bitno za naše poznavanje njega je shvatiti i vjerovati u ono što Biblija govori u vezi Božjih stvaralačkih djela. U tim stvaralačkim djelima koja su navedena u 1.Mojsijevoj, vidimo prikazanu Božju silnu moć, njegovu beskrajnu mudrost, i njegovu bezgraničnu ljubav. U događajima koji su uslijedili nakon stvaranja,

promatramo prikazanu Božju pravdu. Kako bi smo doista trebali biti zahvalni za ovo razumijevanje, i da nam je Gospod dao oči da razabiremo i srca da vjeruju u ono što njegova Riječ objavljuje kao istinu o stvaranju. Kako je divna spoznaja o Bogu savršenog reda i planiranja, u usporedbi s nevjerom mnogih koji tvrde da je sav život nastao sam od sebe, i čiji je jedini „bog“ slučajnost.

U stvaranju čovjeka i Božjih priprema za njega, vidimo Stvoriteljev naum što se tiče ljudske rase. Čovjek je bio „učinjen malo manjim od anđela,“ objavljuje Biblija. (Ps. 8:4-8) On nije bio pola čovjek, pola anđeo, niti je evoluirao od životinja. Biblija vrlo jednostavno kaže, on je bio „učinjen.“ Čovjek je bio stvoren da živi zauvijek u savršenstvu, i bila mu je dana vlast nad zemljom i nad svim životinjskim kraljevstvom. On nije bio stvoren da živi privremeno i da pati i umre s mogućnošću da uživa bolje postojanje u nekom drugom dijelu svemira. Ova spoznaja istine u vezi sa stvaranjem čovjeka i božanskog nauma u vezi s njim može izgledati nevažnom, međutim dobro je sjetiti se sa zahvalnošću što ona znači nama u povezanosti sa cjelokupnim Božjim planom, kroz kojega nam je bio otkriven njegov karakter. Stvaranje je temeljna istina koje bi smo se uvijek trebali sjećati sa zahvalnošću.

ČOVJEKOV PAD

Istina o padu čovjeka je prekrasno jednostavna i razumljiva. Budući je bio stvoren savršenim, i na sliku Božju, Stvoritelj je s pravom zahtijevao apsolutnu poslušnost. Čovjek je bio neposlušan, i bila mu je proglašena smrtna kazna. Ovdje je bila otkrivena Božja pravda. Sve što je Adam posjedovao, uključujući sam život, bilo je njegovo zbog Božje dobrote. Najmanje što je mogao učiniti bilo je da pokaže svoje cijenjenje slušajući Stvoriteljev zakon. Ipak, on nije uspio napraviti niti to, pa je stoga to što mu je Bog uskratio svoje blagoslove bilo pravo i ispravno. Bog je rekao, „U prah ćeš se vratiti.“ (1 Moj. 3:19) On nije rekao, „U vječne muke ćeš se vratiti.“ S obzirom da je čovjek bio stvoren da živi, smrt – smrt kao prestanak postojanja bila je osmišljena da traje zauvijek – je bila Božja pravedna kazna.

Pravi je blagoslov znati Istinu koju sadrži Biblija, međutim kada shvatimo da svaki njen detalj skladno doprinosi našem poznavanju Boga, tada naša spoznaja postaje daleko šira i ima više smisla. Božja pravda je s pravom osudila ljudsku rasu na smrt, međutim Božja je ljubav pružila našin oslobođenja od te kazne – bez kršenja njegove pravde. Budući je Božja ljubav postala djelotvornom, on je počeo davati obećanja o budućem izbavljenju. „Sjeme“ žene trebalo je „potrti“ glavu zmiji. (1 Moj. 3:15) „Sjeme“ Abrahamovo trebalo je blagosloviti sve narode na zemlji. (1 Moj. 12:3; 28:14) Trebao je biti

poslan „Kralj,“ „Mesija,“ „Knez Mira,“ „Vječni Otac,“ „Otkupitelj.“ (Iza. 9:6,7; 59:20; Dan. 9:25,26; Zah. 9:9) Prema apostolovim riječima bilo je obećano da će biti „vremena obnove svega, o čemu je odvijeka govorio Bog na usta svih svojih svetih proroka.“ (Djela 3:21) Za sva bi smo ta obećanja trebali biti veoma zahvalni.

NEIZRECIVI DAR

Božanska priprema obnove predivno naglašava biblijski portret Boga. Kako je smislena ta spoznaja u svijetlu Božjeg dara njegovog ljubljenog sina da bi njegov plan o konačnom oporavku mogao biti ostvaren u skladu s njegovom voljom. Uvijek bi smo trebali biti zahvalni za razumijevanje nama poznatog teksta, „Jer Bog tako uzljubi svijet te dade Sina svojega jedinorođenoga da svaki koji vjeruje u njega ne propadne, nego ima život vječni.“ (Ivan 3:16) Jedna od najvećih tragedija koja bi nas kao Kristove sljedbenike mogla zadesiti je da izgubimo naše cijenjenje tog „neizrecivog dara“ Božje ljubavi. (2 Kor. 9:15)

Božji veliki projekt obnove zaista će biti ostvaren zato što je jedinorođeni Sin Božji postao tijelom kako bi pretrpio smrt, i zato što je bio vjeran u polaganju svog zemaljskog života kako bi otkupio grijehom – prokleti i umirući svijet. Naša spoznaja Istine trebala bi nam dati takvu živu sliku Božjeg zanimanja za svijet čovječanstva da možemo biti uistinu uzbuđeni u odnosu na izgled obnove jasnog

stenjućeg stvorenja. Nemojmo misliti da nas ne zanima obnova. Istina je, mi ne očekujemo za sebe zemaljsku obnovu, ukoliko nastojimo slijediti Učiteljeve stope žrtve. Međutim, nas se uvježbava da budemo oni koji će dijeliti blagoslove obnove svijetu. To je bitan dio Božjeg plana, i ništa što je on planirao njegova djeca ne bi trebala smatrati kao nešto uobičajeno.

NEBESKI POZIV

Isus bi za nas trebao značiti mnogo više nego za svijet u cijelini. Istina je on je Otkupitelj svijeta, kao što je i naš Otkupitelj. Međutim on je također naša Glava, naš Zastupnik, naš Vrhovni Svećenik, i naš budući Zaručnik. Dok razmišljamo o tim blagoslovljenim stvarnostima – nećemo uspijeti biti zahvalni ako ne razmišljamo o tome – prisjećamo se naše slavne prednosti da budemo Božji i Kristovi suradnici u izvršavanju božanskog plana. Naš je poziv nebeski, i imamo prednost trčati „k cilju, k nebeskoj nagradi kojoj nas Bog zove u Kristu Isusu.“ (Filip. 3:14)

Dok razmišljamo o različitim detaljima Božjeg ljubaznog plana koji je učinio mogućim da mi kao pripadnici pale rase, uživamo takav uzvišeni položaj kao suradnici s njim i sa Isusom, naša zahvalnost ne bi trebala znati za granice. Prema tome ništa ne bi trebalo biti zadržano u izražavanju našeg cijenjenja za njegovu vjernu ljubav. Trebali bi smo biti zahvalni svaki dan u godini, i sve što

imamo i „sve što je u nama,“ trebalo bi „blagosiljati sveto ime njegovo.“ (Ps. 103:1)

Božanska milost koja je učinila mogućim za nas da nas se računa kao prihvatljive Božje sluge, veliki je razlog za zahvalnost. Ispravno gledište puno cijenjenja toga izrazio je apostol Pavao kad je napisao, „Jer Kristova nas ljubav goni kad ovo mislimo: ako je jedan za sve umro, to su svi umrli. A jest umro za sve, da oni koji žive ne žive više sebi, nego onome koji je za njih umro i uskrsnuo.“ (2 Kor. 5:14, 15)

SMATRANI SAVRŠENIMA

Nikad ne bi smo trebali zaboraviti što zasluga Kristove žrtve uistinu znači s obzirom na naš odnos s Bogom. Zbog te ljubazne pripreme Bog nas gleda kao da smo savršeni. Pripisana nam je Kristova pravednost kroz vjeru u njegovu krv, i Bog prihvaća naša najbolja nastojanja kao da su bila savršena. (Rim. 4:6-8) Na temelju toga imamo dodatnu prednost da predstavimo „svoja tjelesa kao živu žrtvu“ – ne više mrtvi u prijestupima i grijesima – s jamstvom da su „sveta“ i stoga „ugodna“ Bogu. Apostol objašnjava da je to naša „razumna služba“ – jedini razuman način na koji možemo ispravno izraziti našu zahvalnost za Božju milost. (Rim. 12:1)

Naš nam uvodni tekst daje sličnu misao. David, koji je bio predstika Krista i njegovih sljedbenika, rekao je, „svoje ruke perem u

nedužnosti.“ Isus je bio nedužan – „svet, nevin, neokaljan, odvojen od grješnika.“ (Hebr. 7:26) Grijeh pale rase ga nije onečistio i on nije bio odgovoran za njega. Kroz zaslugu njegove otkupne žrtve pravi Kršćanin uživa isti blagoslovljeni položaj nedužnosti. Trebali bi smo međutim imati na umu, da kao i kod Isusa tako isto i kod nas, nedužnost pred Bogom je održavana jedino kroz vjernost u vršenju njegove volje. Kao takva, pravednost u Božjim očima nikada nije popraćena sa negativnim, neaktivnim stavom. Umjesto toga, mora u najvećoj mogućoj mjeri donijeti izričitu, aktivnu poslušnost njegovoj volji. Isusov je stav bio, „Evo dolazim! U svitku knjige pisano je za mene da činim tvoju volju, o Bože.“ (Hebr. 10:7)

Jezik našeg teksta odvodi nas u dvorište koje je okruživalo predodžbeni Tabernakul, gdje su se nalazili i bakreni žrtvenik i posuda s vodom. Svećenici su se prali kod te posude za pranje, što je predočavalo naše „očišćenje vodenom kupelji i riječju.“ (Efež. 5:26) Jedino kada smo tako oprani možemo imati položaj nedužnosti pred Bogom i imati prednost prinašanja žrtve. Čišćenje samih sebe s tom „vodom i riječju,“ ne zahtijeva samo studij Božje Riječi, nego i dovođenje nas samih u sklad s njenim pravednim zahtijevima. Ukratko ti su zahtijevi: priznanje grijeha i pokajanje; vjera u prolivenu krv Otkupitelja; potpuno posvećenje kako bi se vršilo Božju volju; i svakodnevni napor da se svaka naša misao, riječi i postupci usklade sa

visokim normama pravednosti koji su izneseni u Bibliji.

Međutim postoji više toga u Kršćanskom životu nego samo „svoje ruke prati u nedužnosti.“ Naš nam tekst daje daljnje misli, govoreći, „obilazim oko tvoga žrtvenika Gospode.“ Čišćenje naših života s krvlju Kristovom, i naša najbolja nastojanja da se uskladimo sa pravednim zahtijevima Riječi Božje, samo su nužni preduvjeti žrtve, ali sami po sebi nisu žrtva. Pozovemo li se na uređenje predodžbenog Tabernakula, čišćenje se vršilo kod spomenute posude, međutim žrtva se prinosila na žrtveniku.

ŽRTVA HVALE

David povezuje žrtvenik - simbol žrtve – s glasom zahvaljivanja. To ukazuje da svesrdna zahvalnost poziva na žrtvu. Ništa manje od toga se ne bi trebalo uzimati u obzir kao odgovarajući odgovor Gospodu za sve ono što je on učinio za nas. Apostol Pavao izražava tu misao, govoreći, „Po njemu dakle prinosimo svagda Bogu zahvalnu žrtvu, to jest plod usana koje slave njegovo ime.“ (Hebr. 13:15) Ovdje je Pavao možda imao na umu izjavu iz Hošee 14:2, gdje prorok govori o prinošenju Bogu „junaca usana svojih.“ U svakom slučaju, misao je da Kršćansko zahvaljivanje uključuje žrtvu, kako je bilo predloženo sa predodžbenim žrtvama Tabernakula.

Postoje razni načini na koje možemo ponuditi žrtvu hvale Bogu. Mi možemo pjevati himne hvale, koje su mu nesumnjivo ugodne. Međutim u ovaj oblik hvale nije uključeno puno žrtve. Ipak, užitak je podignuti naše glasove u pjesmama hvale darivatelju svakog dobrog dara i savršenog poklona. Naše bi smo zahvale Bogu trebali izraziti posredstvom molitve. Blagoslovljena je prednost izliti pred njim naša srca u hvali i divljenju, govoreći mu koliko ga puno cijenimo i volimo. Takav kad hvale je miomiris našem Nebeskom Ocu. Ovaj oblik hvale bio je prikazan sa prinošenjem kada na zlatnom kadionom žrtveniku u Svetinji Tabernakula.

Trebali bi smo imati na umu da je svećenik donio žar s kojim se palio kad na zlatnom žrtveniku sa bakrenog žrtvenika u dvorištu. Da vatra žrtvi nije gorjela na ovom žrtveniku tada se ne bi mogao zapaliti kad na zlatnom žrtveniku. Jedno je ovisilo o drugom. Premda se molitve, divljenja i hvale mogu smatrati izravnim prinosima kada Gospodu, on je tako uredio stvari da ih mi ne možemo prinijeti iskreno i prihvatljivo osim ako nemamo njegov Duh. Ako imamo njegov Duh, u isto vrijeme kada prinosimo kad na zlatnom žrtveniku, mi ćemo također prinositi i dobra djela na bakrenom žrtveniku u dvorištu. Mi ćemo tražiti „dok imamo vremena,“ da „činimo dobro svima, a osobito onima koji su s nama u istoj vjerničkoj obitelji.“ (Gal. 6:10)

„TVOJA ČUDESNA DJELA“

U našem tekstu, David objašnjava drugi važan aspekt „glasa zahvalnosti,“ rekavši da bi smo trebali da bi smo trebali govoriti o svim Božjim čudesnim djelima. Činiti to znači svjedočiti za Istinu. David nije mislio da bi smo trebali govoriti Gospodu o njegovim djelima. Ponekada kad se molimo na sastancima Gospodinovog naroda, bi mogli biti skloni govoriti Gospodu glede njegovog plana, međutim to nije potrebno. Bog zna sve o svojim djelima i ne treba da ga mi podsjećamo na to. Međutim, u isto vrijeme, izraziti hvalu i zahvalnost za njegov plan i sva njegova čudesna djela u molitvi Bogu uvijek bi trebalo biti na mjestu. (Ps. 89:5; 107:8; 150:2)

Drugima trebamo govoriti o Božjim čudesnim djelima. Čineći to mi „objavljujemo slava djela onoga koji nas pozva iz tame k svojem divnome svjetlu.“ (1 Pet. 2:9) Zaista je divna prednost govoriti drugima o Božjim djelima. Svako obilježje njegovog plana nam je užitak, i naša se radost u Istini povećava kad o njoj govorimo drugima. Čak i kada mi jedni s drugima razgovaramo o njoj ona nam postaje još dragocjenijom, još čudesnijom.

Nema boljeg načina – u stvari nema uopće načina – da živimo pravi život zahvalnosti i hvale Bogu od toga da polažemo naše živote u objavljivanju njegovih kreposti. Kada uzmemo u obzir da je sve što imamo i čemu se nadamo naše po

Božjoj milosti, tada ćemo znati da naš dug zahvalnosti ne traži ništa manje nego da mu predamo naše sve, da više ne živimo za sebe, nego za njega.

David je upravo tu misao izrazio u dobro poznatim riječima: „Kako da uzvratim Gospodu za sve dobro što mi učini? Uzet ću čašu spasenja i zazvat ću ime Gospodnje. Izvršit ću Gospodu zavjete svoje pred svim narodom njegovim. Dragocjena je u očima Gospodnjim smrt pobožnika njegovih. O Gospode, tvoj sam sluga...ti si odrješio okove moje (oslobodio me Adamske osude). Tebi ću prinijeti žrtvu hvale i zazvat ću ime Gospodnje. Izvršit ću Gospodu zavjete svoje pred svim narodom njegovim.“ (Ps. 116:12-18)

Psalmista nas ponovno poziva da se sjetimo sa zahvalnošću dobrote Gospodnje, govoreći, „Nek hvale Gospoda za dobrotu njegovu, za njegova čudesna sinovima ljudskim! Nek prinesu žrtve zahvalne, nek navješćuju djela njegova s radošću!“ (Ps. 107:21, 22) Ovdje, kao i drugdje, David jasno povezuje zahvalnost sa objavljivanjem djela Gospodnjih. To je vrlo praktično. Da smo recimo primili posebne milosti od našeg zemaljskog prijatelja i da želimo pokazati naše cijenjenje tako da drugi saznaju o njegovoj dobroti, ne bi bilo boljeg načina za to učiniti nego da govorimo o njegovim djelima – o onome što je učinio za nas.

Gospod nam je ukazao čudesnu naklonost, i dao nam bogate blagoslove. Čudesne stvari koje

nam je obećao tek će učiniti za nas – ne samo za nas nego i za cijeli svijet. Da bi smo govorili o tim čudesnim Božjim djelima neophodno je objavljivati istinu o njegovom planu. Cijeneći ono što je Bog učinio za nas, i jer njegova ljubav traži našu zauzvrat, mi moramo postati „svjetlost svijetu. Grad koji stoji na gori ne može se sakriti.“ (Mat. 5:14) Odražavajući Pavlove osjećaje, mi bi trebali reći, „Teško meni ako ne propovijedam evanđelja!“ (1 Kor. 9:16)

ZAHVALNI ZA KUŠNJE

Dok nabrajamo mnoge naše blagoslove i puštamo naš „glas zahvalnosti,“ ne bi smo trebali previdjeti kušnje koje je Nebeski Otac dopustio da dođu u naš život. Kada bi smo birali naša iskustva najverojatnije bi izbjegli stvari koje nas smetaju, dodijavaju i iskušavaju. Međutim, Bog u svojoj mudrosti vidi da mi trebamo kušnje, i u svojoj ih ljubavi dopušta. Ako smo u potpunosti zaniijekali našu volju u korist njegove, tada bi smo trebali biti zahvalni što se on brine za sve naše potrebe, čak i kušnje i rešetanja koji su nužni da bi se zaokružio naš kršćanski karakter.

Neki od ispita Bog može dopustiti da testira našu vjeru i pouzdanje u njega. Drugi opet mogu biti u svrhu razvijanja našeg strpljenja i dugotrpljivosti. S vremenom mogu biti i nježna ukoravanja od Gospoda. U svakom slučaju, dopušteni su od našeg Nebeskog Oca, koji je

premudar da bi griješio i prepun ljubavi da bi bio neljubazan. Čak i ako dopusti da nam dođu ozbiljna iskustva, to je učinjeno u ljubavi, i naša bi srca trebala odgovoriti sa zahvalnim cijenjenjem za taj dokaz da on opskrbljuje sve naše potrebe za rastom i razvojem u Kristu.

„Na svemu zahvaljujte,“ potiče nas apostol. (1 Sol. 5:18) To svesrdno mogu činiti samo istinom-prosvjetljeni, posvećeni Kristovi sljedbenici. Oni razumiju da ništa ne može doći u njihove živote osim onog što je za njihovo vječno dobro. (Rim. 8:28) Oni znaju da su djeca ljubaznog Nebeskog Oca koji se brine za sve njihove interese. Oni imaju jamstvo da su čak i najsitniji detalji njihovih života, što je predloženo sa vlasima s njihove glave, njemu poznati, i vođeni u skladu s njegovom mudrošću i ljubavlju. (Luka 12:7)

Ako smo istinski zahvalni za način na koji Gospod upravlja našim životima, nećemo se svjesno pokušavati opirati ili ići suprotno njegovoj volji. Umjesto toga, s molitvom u našim srcima i pjesmom na našim usnama, nastaviti ćemo ispunjavati sa zahvalnošću naše zavjete njemu, čuvajući našu žrtvu na žrtveniku sve dok ne bude u potpunosti gotova. „Ali on zna moj put; kad bi me prokušao, izašao bih kao zlato“ rekao je Job. (Job 23:10) S nama je isto, Bog dopušta da dođe vatra nevolje kako bi se pročistilo zlato našeg karaktera. Kako je dragocjena sljedeća misao da Veliki Talilac regulira vrućinu. On neće dopustiti da budemo

kušani preko onog što možemo nositi. Ako vidi da vrućina postaje toliko jakom da bi nas mogla povrijediti kao Nova Stvorenja, on stvara izlaz. (1 Kor. 10:13) Zaista, Bog zna za nas i brine se. (1 Pet. 5:7) Neka bi ova blagoslovljena istina postala tako temeljito utvrđena u našim umovima i srcima da ništa neće moći poremetiti naš unutarnji mir i spokoj u njemu i u njegovim obećanjima.

Mi uživamo u ovoj spoznaji zato što „Bog je Gospod, on nas je obasjao.“ Stoga ne bi smo „vezali blagdansku žrtvu užadima za rogove žrtveniku.“ (Ps. 118:27) Čineći to, bit ćemo inspirirani odgovoriti sa „pjesmama zahvalnim“ skladajući melodiju u svojim srcima Gospodu. Tražit ćemo svaku priliku da ogласimo Božje hvale diljem zemlje, i da „navjestimo njegova čudesna djela.“

„Čuvaj me Bože, jer si ti utočište moje. **2** Rekao sam Gospodu: „Ti si Gospod - nema dobra osim tebe. **3** U svetima koji su na zemlji, u njima, slavnima, sva je radost moja.” **4** Množe se muke onih koji uvijek za nekim drugim trče. Njihove žrtve ljevanice od krvi ja neću izlivati, i na usnama svojim imena njihova neću nositi. **5** Gospod je dio nasljedstva moga i čaše moje. Ti čvrsto držiš nasljedstvo moje. **6** Divno je ono što si mi u nasljedstvo dao. Posjed je moj zaista lijep. **7** Blagosiljaću Gospoda, koji me savjetuje. Noću me opominju bubrezi moji. **8** Gospoda uvijek imam pred sobom. On mi je s desne strane, neću posrnuti. **9** Zato se raduje srce moje i veseli duša moja. Tijelo će moje spokojno počivati. **10** Jer nećeš dušu moju ostaviti u grobu. Nećeš dozvoliti da sluga tvoj vjerni jamu vidi. **11** Daćeš mi da upoznam put života. Obilje je radosti pred licem tvojim, vječna je sreća u desnici tvojoj.“ (Ps. 16:1-11)

SVANUĆE

Broj 12

Prosinac 2014

First-class postage paid at Rutherford, NJ. Published by The Dawn Bible Students Association, 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle

Almirante Brown 684, Monte

Grande C.P., 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,

P.O. Box 402, Rosanna,

Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal

77204, Nova Iguaçu, Rio de Janeiro,

CEP 26210-970

BRITISH ISLES: Associated

Bible Students, 102 Broad Street,

Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,

British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18,

44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de

Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch

Bibelstudien- Vereinigung, Postfach

11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),

199 Railroad Avenue, East Rutherford,

NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,

#34, Serpentine Street, Richmond

Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,

Associazione Studenti Biblici, Via

Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

Hrvatsko izdanje Članci u ovom

broju uzeti su iz tekući broja

časopisa

„Svanuće“ na engleskom jeziku

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Nada u Sveopći Mir 2

Međunarodne Biblijske Studije

Poštovati Kristovo

Veličanstvo 13

Kličimo Radosno 16

Slava Bogu na Visinama 19

Divljenje Kristovoj Moći 22

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Liječnik Koji Liječi 25

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition – December 2014

First Issue published December 2013

Printed in USA

Nada u Sveopći Mir

„Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir! Među ljudima dobra volja!“ Luka 2:14

TAKVA JE BILA anđeoska pjesma koju su čuli Betlehemijski pastiri u noći Isusovog rođenja. Nikada ljudi nisu čuli ijednu drugu pjesmu koja je veća od ove. Poput muzike, njene su riječi doprle dolje da utješe čovječanstvo kroz više od dvadeset stoljeća patnje. Ona još uvijek nosi svoju notu najvišeg trijumfa unatoč ratovima, prijetnji ratovima, svrgavanju dinastija, kraljevstava i nacija i mnogih drugih teških društvenih, političkih, i ekonomskih problema s kojima se čovječanstvo suočava u sadašnje vrijeme.

Postoji utjeha i razlog u anđeoskoj poruci, i to takav da bi trebao biti privlačan svakom umu koji ispravno razmišlja. Ona prirodno izaziva pitanje, „Zašto ne bi bio mir na zemlji?“ Zacijelo čovjek bi trebao više voljeti mir i život nego patnju i smrt. Na nebu gdje prebivaju sveti anđeli postoji mir. Oko prijestolja Svemogućeg postoji trajni spokoj. Zašto se slično stanje ne bi ostvarilo i ovdje na zemlji? Da

li je to zbog toga što Bog ne želi mir na ovom planetu, i zato što ga zadovoljava gledati sukobe i krvoprolića među različitim skupinama ljudske rase? Zasigurno to nije tako, posebno jer nam Biblija jamči da je Bog ljubav, i da je on svemudar u izvršavanju svojih dobronamjernih nauma i planova.

NJEGOVO ROĐENJE NE DONOSI MIR

Još se jedno pitanje nameće samo po sebi: Zašto rođenje Isusa kao Kneza mira ne donosi mir na zemlju, i dobru volju među ljude? Mi znamo da se to neće desiti i u stvari, veliki dio svijeta nije znao ništa o rođenju Isusa, Sina Božjeg, dugo vremena nakon njegovog Prvog dolaska. Da budemo sigurni, dobar broj ih je čuo za Isusa, čudotvorca u Izraelu, tijekom njegove kratke službe tamo, međutim ukoliko su uopće uzeli u obzir njegov zadatak, jednostavno su ga smatrali za samo još jednog proroka. Svijet ga nije mogao dobro uklopiti u svoje stvari. Ipak Isus je dao zakon koji bi kad bi ga se primjenilo na društvo, obiteljski život, javnu upravu, i na pojedince, revolucionizirao društveno uređenje, uništio ponos i sebičnost, i uzvisio ljubav u ljudskim srcima. Zaista, gdje prebiva ljubav, nužno mora postojati mir, jer nijedan se čovjek neće namjerno boriti s onim kojeg uistinu voli.

Međutim, prilikom prvog Isusovog dolaska, nije bilo došlo vrijeme za primjenu takvih načela. Još se puno toga treba dogoditi, i izdržati brojne kušnje, prije nego svijet nauči lekcije koje su nužne za njihovu buduću sreću. Isusovo rođenje je bilo tek jedan korak u božanskom programu. Drugi koraci su bili ti da je morao odrasti do zrele dobi, propovijedati Evanđelje, činiti čuda, umrijeti na Kalvariji kao veliki otkupni prinos za grijeh svijeta, biti podignut iz mrtvih, i uzaći na nebo. On je tada bio učinjen „glavom nad svime u crkvi, koja je njegovo tijelo.“ (Efež. 1:22,23) Na koncu se kao slavno duhovno biće najvišeg reda, treba vratiti prilikom svog Drugog dolaska, svrgnuti kraljevstva ovog svijeta u velikom vremenu nevolje, i zatim uspostaviti svoju pravednu vladavinu mira po svim zemljama.

Govoreći o ovom zadnjem spomenutom događaju, prorok Izaija je napisao, „i na njegovu će ramenu biti vlast, i nadjenut će mu ime: Čudesnik, Savjetnik, Bog silni, Otac vječni, Knez mira. Veličini njegove vladavine i miru neće biti kraja nad kraljevstvom njegovim; učvrstit će ga i utvrdit će ga u pravdi i u pravednosti od sada pa do vijeka.“ (Iza. 9:6,7)

NAJVEĆA SVJETSKA POTREBA

Jedna od najvećih potreba čovječanstva danas je svjetski mir. Povijest bilježi da se tisućama godina nemiran val rata talasao po cijelom svijetu,

razbijajući se o obale svih mora odjekujući naširoko i nadaleko gdje god ljudska bića prebivaju. Bilo je nekih kratkih, tiših razdoblja tijekom kojih je duh pobožnih ljudi bio osnovao reformaciju, ili u kojem je intelektualna snaga ili ljubav za učenjem i umjetnošću požurivala Renesansu – međutim samo da bi poslije slijedilo još više većih ratova.

Povijest cijele Evrope je uglavnom zapis o krvoproliću, i prije i nakon Reformacije. Nakon sedmogodišnjeg rata u Evropi uslijedile su Napoleonske kampanje koje su koštale Englesku oko dva milijuna života – da ne spominjemo kasnije sukobe. Niti Sjedinjene Američke Države nisu umaknule zlu rata. Nakon Američke Revolucije i njenog Meksičkog sukoba, došao je razarajući Građanski rat između Sjevera i Juga. Tada su se 1870, narodi u Evropi ponovno prepustili želji za sukobom, u kojem se nije riješilo ništa. Tada su u gotovo stalnom slijedu, uslijedili Burski Rat, Španjolsko Američki Rat, Balkanski ratovi, Prvi i Drugi Svjetski rat, Korejski rat, Vijetnamski rat, Rat u Perzijskom zaljevu, i ratovi u Afganistanu i Iraku.

PRVI I DRUGI SVJETSKI RAT I NJIHOVE POSLJEDICE

Što je svijet dobio sa dva Svjetska rata, najrazornijima od svih sukoba u posljednjih sto godina? Da li je dobio bilo kakvo rješenje za probleme s kojima se suočavaju zemlje koje su bile uključene u njih? Je su li učinili uvjete lakšima i

boljima za običan narod? Dali je pružio trajno zaposlenje za nezaposlene, čineći tako obitelji sretnijima i stvarajući stvaran, pouzdan napredak? Je su li učinili svijet sigurnijim, i pružili veće pouzdanje u vladavine i sigurnost ljudima glede budućnosti? Dali su Svijetski ratovi učinili bilo što od toga, ili su prouzročili sveopću i povećanu patnju koja se još uvijek osjeća po svoj zemlji? Odgovor je očigledan.

Posljedice oba rata bile su tragične – povećano siromaštvo, nezaposlenost, nezadovoljstvo, razočaranje, političke zavisti i nemiri, interne revolucije svake vrste, terorizam, i strah od onog što donosi budućnost. Unatoč smanjenju širenja naoružanja među svjetskim supersilama, te zemlje i dalje održavaju ogromne zalihe nuklearnog oružja raznih veličina i namjena, i strah da bi mali odmetnuti narodi mogli doći do toga svakim je danom sve veći.

Ujedinjeni Narodi, koji su stvoreni prije nekih sedamdeset godina, su se pokazali nemoćnima spriječiti rat. Mnogi sada shvaćaju da svjetski mir danas leži izvan nadležnosti bilo kojeg vođe ili grupe državnika. Jedan od temeljnih razloga zašto narodi nemaju mir je taj što ga ne žele dovoljno. Kada ga budu željeli toliko da će u svoj iskrenosti zavapiti Bogu da im ga pošalje, tada će mir doći. Međutim, to neće biti sve do nakon posljednje bitke, koju Biblija naziva Harmagedon, kada će moć sebičnih nacija pasti da više nikada ne

ustane. Što se tiče te konačne bitke Psalmist David je prerekao: „Dođite, gledajte djela Gospodnja, koje strahote on na zemlji učini! Prekida ratove sve do nakraj zemlje, krši luk i lomi koplje, kola ognjem sažiže.“ (Ps. 46:8,9)

RELATIVAN SVJETSKI MIR 2014

Počev 2007, Institut za Ekonomiju i Mir, globalna neprofitna istraživačka organizacija, uz pomoć različitih svjetskih panela i mislilaca, razvio je Globalni Mirovni Index (GMI). GMI je pokušaj da se izmjeri relativan položaj nacionalne miroljubivosti, i trenutno rangira sto i šezdeset i dvije zemlje. Kriterij kojeg se koristilo za rangiranje uključuje unutarnje faktore kao što su nasilje i kriminal unutar zemlje, isto tako kao i mjere povezane sa vanjskim odnosima nacije, kao što su vojni izdatci i aktivnosti u ratovima i međunarodnim sukobima.

U nastojanju da procjeni relativan mir, GMI istražuje omjer u kojem su zemlje uključene u tijek domaćih i vanjskih sukoba. Različiti pokazatelji uglavnom pokazuju ono što se smatra kriterijem relativne bezopasnosti i sigurnosti u društvu. Niska stopa kriminala, minimalna učestalost terorističkih napada i nasilnih demonstracija, skladni odnosi sa susjednim zemljama, stabilna politička scena, i mali omjer stanovništva koji je unutar zemlje raseljen je sve izjednačeno s mirom.

Svake godine je izdan ažuriran indeks glavnih svjetskih mjesta, uključujući Ujedinjene Narode. Za godinu 2014, GMI pokazuje da je Island najmirnija zemlja, a slijede ju Danska, Austrija, Novi Zeland, Švicarska, Finska, Kanada, Japan, Belgija i Norveška. Na suprotnom kraju spektra, zemlje koje se rangira kao najmanje mirnije 2014, od broja 162, su Sirija, a prethode joj Afganistan, Južni Sudan, Irak, Somalija, Sudan, Srednjo Afrička Republika, Demokratska Republika Kongo, Pakistan i Sjeverna Koreja. Sjedinjene Američke Države rangiraju stupnjem kojeg bi mnogi mogli smatrati vrlo razočaravajućim – broj 101 od 162 – i druge dvije svjetske supersile, Kina i Rusija, rangiraju 108 i 152, pojedinačno.

Bez obzira na to kako bi netko mogao protumačiti ove statistike, jasno je vidljivo da je „novi milenij,“ sada četrnaest godina star, učinio malo, ili gotovo ništa, da poveća izgled svjetskog mira. Prorok Jeremija je napisao ove riječi, s obzirom na Izraelski narod, ali koje se jednako prikladno mogu primjeniti da uvijete koji danas prevladavaju širom svijeta: „Nadasmo se miru – ali dobra nema, i vremenu ozdravljenja – kad evo užasa.“ (Jer. 8:15)

BIBLIJSKA PORUKA

Nadom nadahnjujuća tema Biblije je istinska poruka mira. Ustvari, Biblija je jedini pouzdani autoritet koji nudi nadu sveopćeg mira za

čovječanstvo. Da je takav mir bio prvobitna Stvoriteljeva namjera za ljudsku obitelj je jasno naznačeno miroljubivom okolinom u koju je Bog postavio naše praroditelje. U Edenu nije bilo svađe, niti je tamo bilo ikakvog prokletstva na čovjeku. Prokletstvo je došlo kasnije, nakon dolaska grijeha. Tada je Gospod rekao, „zemlja neka je zbog tebe prokleta...Rađat će ti i trnjem i korovom...U znoju lica svojega ti ćeš kruh jesti dok se u zemlju ne vratiš; ta iz nje si uzet. Jer prah ti si, i u prah ćeš se vratiti.“ (1 Moj. 3:17-19)

Nije prošlo dugo nakon Adamovog pada, i na zemlji je započeo sukob. Prvo ubojstvo pruža dokaz moći bijesa i ljubomore koji su ušli u ljudsko srce. Kako su se ljudi množili tako su došli ratovi. O njima čitamo u danima Abrahama. Nakon nekog vremena uspostavljena su moćna Poganska kraljevstva – Babilon, Medo-Perzija, Grčka i Rim. Svi su nastali pomoću ratova. Prorok Danijel je to predvidio, vidjevši u viziji kako četiri velike zvijeri izlaze iz mora. (Dan. 7)

Te su četiri zvijeri predstavljale prije spomenuta četiri svjetska carstva koja su kroz mnoga stoljeća vladala nad čovječanstvom. Premda im je to Bog dopustio, ipak on je gledao na njih kao „zvijerske,“ budući da su jadno promašili donijeti mir čovječanstvu. More iz kojeg te simbolične zvijeri izlaze predstavlja svađe, sukobe, i rat. Sve su to istinite povijesne činjenice, jer su uglavnom posredstvom ratova nastala i bila proširena sva

carstva. „Moć daje pravo“ je bila jedna od krilatica u svijetu, i to se sebično provodilo unatoč činjenici da je to stalno donosilo žalost i krvoproliće ljudskoj rasi.

DRUGE LJUDSKE POTREBE

Umornom svijetu nije potreban samo prestanak ratova. Druga velika želja je spokoj i mir od ekonomske borbe koju milijuni moraju voditi da bi preživjeli. Za većinu čovječanstva život je borba, od kolijevke pa do groba. To je dijelom tako zbog nejednakih prednosti nastalih zbog činjenice da nekolicina sebičnih zadržava moć nad svojim bližnjima. To je čak istina i u većem smislu, s obzirom na nacije. Postoji nekoliko bogatih nacija, međutim većina drugih ili tek izlazi iz siromaštva ili se još bori kako bi to postigli. Zemlja je uvelike produktivna za sve. Međutim njenim su produktima povišene cijene na tržištu i s njima se upravlja tako da pružaju obilje samo za nekolicinu, međutim jako malo za milijune drugih. To će stanje nejednakosti prestati postojati s uspostavom Mesijanskog kraljevstva. Božji nadahnuti prorok nam je zajamčio, napisavši: „I gradit će kuće i stanovati u njima [ne ih unajmljivati od drugih]; i sadit će vinograde i jesti plod njihov. Neće oni graditi da bi drugi stanovao niti saditi da bi drugi jeo...Neće činiti zlo i neće zatirati na svoj svetoj gori mojoj, govori Gospod.“ (Iza. 65:21-25)

Svijet također treba odmora od bolesti, patnje i smrti. Sve će to doći kada Knez Mira počne svoju slavu vladavinu. Apostol Ivan govori simbolično o „drveću života,“ i da će njegovo lišće biti za liječenje nacija. (Otkr. 22:2) On također kaže da „smrti više neće biti, ni tuge ni jauka, ni boli više neće biti,“ kad se u potpunosti ostvari Božji plan vjekova. (21:4) Zaista, jedino Biblija nudi patnjom pogođenom svijetu sadašnjeg vremena slavu i skladnu viziju dolaska sveopćeg mira. Zato su anđeli pjevali svoju radosnu himnu u noći Isusovog rođenja.

SLAVNA BUDUĆNOST

Zamislimo na trenutak što će za svijet značiti ispunjenje proročanstava sadržanih u Bibliji. „I dogodit će se na svršetku dana da će gora (kraljevstvo) Doma Gospodnjega biti... uzdignuta iznad brjegov; i svi narodi k njoj će se slijevati. I mnogi će puci doći i reći: Dođite, uzađimo na goru Gospodnju, u Dom Boga Jakovljeva, da nas pouči svojim putovima i da hodimo njegovim stazama. Jer će iz Siona (vladajući nebeski dio Kraljevstva) Zakon izaći, i iz Jeruzalema (zemaljski dio Kraljevstva) riječ Gospodnja... a oni će svoje mačeve prekovati u plugove, i svoja koplja u srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više učiti ratovanju.“ (Iza. 2:2-4)

Zaista, kad se čovjek prestane „učiti“ ratu prestat će i praviti ratove. Kad prestanu mrziti učiti će se ljubiti. Kad prestanu slijediti puteve zla učiti će se ići Božjim pravednim putevima. Kad postanu utučeni sa vlastitim neuspjesima po pitanju svih palih ljudskih nastojanja, tražit će božansku pomoć. Čovjekova krajnost biti će Božja prilika. Tada će ljubav biti sveopći zakon, a mržnja će biti poražena pred njom. Čovječanstvo će se učiti razmišljati razumno, pravedno, ljubazno, čisto, i nesebično, i uz Božju pomoć, podignut će se na plemenitiji stupanj ljudskog postojanja. Ostvariti to biti će čudesan zadatak Kristovog sveopćeg kraljevstva. Mi znamo da će to uspjeti jer su Bog i Krist na čelu.

Svi koji vjeruju u božansku Riječ istine, i koji žive u iščekivanju tog velikog doba života i mira, mogu sada podignuti svoje glave i radovati se. Svi znakovi ispunjenog proročanstva danas ukazuju da je slavna Mesijanska era tik pred nama. Kad bude bila uvedena u punom smislu riječi, Bog će ostvariti ljudima veličanstvenu nadu sveopćeg mira na zemlji, kao što je uvijek iznova obećao u Svetom Pismu.

Poštovati Kristovo Veličanstvo

Ključni redak: "On, koji je odsjaj slave i otisak bića njegova te sve nosi riječju sile svoje, pošto kroz sebe izvrši očišćenje grijeha naših, sjede zdesna Veličanstvu u visinama."
Hebrejima 1:3

Izabrani tekstovi:
Hebrejima 1:1-9

U UVODNOM poglavlju svoje poslanice Hebrejima, Apostol Pavao skreće pažnju na činjenicu da je „Mnogo puta i na mnogo načina Bog negda govorio ocima po prorocima.“ (redak 1) Rani Židovski Kršćani su to znali i tvrdili su kako oni polažu pravo na Božju riječ danu kroz proroke. Međutim, sada će im Bog govoriti preko svog Sina, Mesije, za kojega su svi sveti proroci prorekli da treba doći u određeno vrijeme.

Središnja misao koju je Pavao ovdje izrazio je da je Krist bio Spasitelj pružen „svim ljudima“ baš kao što je Bog obećao ocu Abrahamu, govoreći „I potomstvom tvojim blagoslivljat će se svi narodi zemaljski [u određeno vrijeme].“ (1 Moj. 22:18) Zbog toga što je Isus bio u potpunosti poslušan sve do kraja svoje zemaljske službe, on je sada imao pravo govoriti sa snagom i autoritetom svojim vjernim sljedbenicima – pa čak i višom od njihovih drevnih proroka. „Uzašavši u visinu,

sužnje u sužanjstvo odvede i dade dare ljudima.“ (Efež. 4:8)

U našem ključnom retku, Pavao kaže da je temelj na kojem božanska pravda i ljubav djeluju u odnosu na palo čovječanstvo taj da je Isus „izvršio očišćenje grijeha naših,“ i da „sjede zdesna Veličanstvu na visinama.“ Ukazujući na visoko uzvišenje našeg Gospodina temeljeno na njegovoj poslušnosti čak do smrti na križu, Pavlove riječi nam pružaju četiri dokaza Božjeg plana da otkupi ljudsku obitelj.

Kao prvo, uzvišenje Kristovog veličanstva dokazuje van svake sumnje da je on zaista vjerno dao sebe kao otkupninu za naše Adamske prijestupe, odgovarajuću cijenu koja je zadovoljila pravdu, kroz prolijevanje njegove krvi. (1 Kor. 15:21,22; Rim. 3:25) To je bilo predloženo sa žrtvama Izraelskog godišnjeg Dana pomirenja, ali na što Pavao sada ukazuje kao na „bolje žrtve,“ zato što je Isus trebao umrijeti samo „jednom...da ponese grijeha mnogih.“ (Hebr. 9:22-28)

Drugo, uzvišenje Krista na visoki položaj veličanstva pokazano je njegovim uskrsenjem na nivo postojanja visoko iznad anđeoskog. Bila mu je dana božanska priroda i udio s Ocem na njegovom prijestolju, ipak on nije imao ikakvu želju da uzurpira te stvari. Pavao je rekao što se tiče Isusa, „koji iako je bio u Božjem obličju, nije pomišljao na otimanje – da bude jednak Bogu.“ (Filip. 2:6 NS)

Kao treće, Kristovo veličanstvo podrazumijeva da sada postoji autoritet koji može opravdati one koji trče za nagradom višnjeg poziva tijekom Evandeoskog doba kroz primjenu vrijednosti njegove krvi. „Predodredivši nas za posinjenje po Isusu Kristu, za sebe, po dobrohotnosti svoje volje, na hvalu slave milosti svoje kojom nas pomilova u Ljubljenome. U njemu, po njegovoj krvi, imamo otkupljenje, oproštenje prijestupa po bogatstvu milosti njegove.“ (Efež. 1:5-7)

I na koncu, zato što riječ Spasitelj znači davatelj života i izbavitelj, uzvišenje Kristovog veličanstva nadalje podrazumijeva moć da učini svoju dragocjenu krv djelotvornom da da život svim narodima na zemlji kroz pripreme Novog Saveza. (Jer. 31:31-34) Kako je stoga prikladno iskazivati čast Kristovom veličanstvu kada shvatimo da je on otkupio Adama i njegovu rasu od smrtne kazne i da će uskoro uspostaviti svoje dugo očekivano kraljevstvo ovdje na zemlji. Neka bi smo bili vjerni i pokazali se dostojnima imati udjela u tom budućem djelu blagoslivljanja.

Kličimo Radosno

***Ključni redak: „Dodite,
kličimo radosno Jehovi!***

Kličimo pobjednički

Stijeni spasenja

svojega.“

Psalmi 95:1

Izabrani tekst:

Psalmi 95:1-7

KROZ MNOGA

stoljeća Izraelska je
nacija iskusila Božju
ljubav i zaštitu kao
njegovo naročito blago
mimo sve druge narode.

Bog ih je pozvao da
budu kraljevsko

svećenika i sveta nacija,

i oni su obećali da će slijediti sve riječi koje im je
Gospod zapovjedio. (2 Moj. 19:5-8) U današnjem
ključnom retku mi vidimo da je David zbog Božje
posebne brige nad njima, osjećao prikladnim pjevati
Gospodu „kličući radosno.“ David također ukazuje
na Boga kao na „stijenu našeg spasenja.“ To je isto
rekao o Bogu kad je on bio izbavljen uz ruke
Šaulove. (2 Sam. 22:1,47)

Jasno je da je Izrael imao razloga pjevati
pjesme hvale zbog Božje brige nad njima kao stijeni
njihovog spasenja. Međutim, oni su izgubili tu
posebnu brigu zbog njihove nesposobnosti da drže
Zakon kako su obećali, i zbog njihovog odbacivanja
Mesije koji je došao zbog njihove dobrobiti.
Posljedica njihove neposlušnosti bila je ta da su bili
odbačeni i ostavljeni „napuštenima.“ (Mat. 22:37-
39)

Pavao tvrdi da su Židovi imali veliku prednost u njihovom iskustvu zato „što su im bile povjerene svete objave Božje.“ (Rim. 3:1,2) On nadalje objavljuje da „Sve se to njima dogodilo da bude za primjer, a napisano je za opomenu nama kojima je zapalo da živimo u posljednjim vremenima [dobima].“ (1 Kor. 10:11) Osim toga, Pavao kaže da je „Zakon bio nadzirateljem sve do Krista, da se po vjeri opravdamo.“ (Gal. 3:24) Da li je Bog sada maknuo „stijenu spasenja“ iz svog božanskog plana zbog Izraelske neposlušnosti?

Božji se plan ne treba prilagođavati. Njegov plan i riječ su apsolutni. Mi razumijemo da je njegovo ophođenje s Izraelom ukazivalo na svarnu stijenu spasenja datu u osobi Božjeg vlastitog sina, Isusa Krista. Pavao je to jasno naveo, govoreći, „A ta stijena bijaše Krist.“ (1 Kor. 10:4) Sam je Isus aludirao na to, kad je govoreći svojim učenicima, rekao, „Svakoga dakle tko sluša ove moje riječi i izvršava ih, usporedit ću s čovjekom mudrim koji sagradi svoju kuću na stijeni. I spusti se kiša, i nadođu bujice, i zapušu vjetrovi, i sruče se na onu kuću, i ona na padne – jer bijaše utemeljena na stijeni.“ (Mat. 7:24,25)

Kako se približava razdoblje Božića, uzmimo u obzir događaje, proročanstva i riječi korištene u Bibliji a koji označavaju ovaj slavni događaj. Zbog Rimske uredbe, Josip i Marija bili su prisiljeni putovati iz svog doma u Nazaretu u gradić Betlehem. (Luka 2:3,4) Betlehem je u skladu s

Mihejevim proročanstvom trebao biti rodno mjesto Izraelskog vladara. (Mih. 5:2) Betlehem znači „kuća kruha,“ i Isus je bio kruh života. (Ivan 6:48) U svemu tome vidimo veliko značenje i važnost Isusovog rođenja. Nije bitno što 25 prosinca nije stvarna godišnjica Spasiteljevog rođenja. Nije bitno što je Isus od nas zatražio da jedino obilježavamo njegovu smrt a ne rođenje. Neka bi smo umjesto toga sa strahopoštovanjem razmišljali o poruci koju su Božji anđeli izgovorili poniznim pastirima na Betlehemskim ravninama noći kad je Isus bio rođen: „Ne bojte se, jer vam, evo, donosim dobru vijest o velikoj radosti za sav narod. Jer vam se danas u Davidovu gradu rodio Spasitelj, koji je Krist Gospodin.“ (Luka 2:10,11)

Ova anđeoska objava rođenja našeg Spasitelja označava onoga koji je temelj Božjeg plana. Kao što je David ispravno pjevao Gospodu, neka bi smo i mi radosno proslavili Isusovo rođenje, stijene našeg spasenja.

Slava Bogu na Visinama

Ključni redak: „*I pastiri se vratiše slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli, kako im je bilo rečeno.*“
Luka 2:20

Izabrani tekst:
Luka 2:8-20

U NAŠOJ smo prijašnjoj pouci zaključili da Kršćansko slavljenje rođenja našeg Gospodina 25 prosinca ne daje pravi razlog za protest. Umjesto toga mi vidimo da slavljenje tog dana s radošću u srcu i davanje darova i sjećanje jedni na druge odražava božansku naklonost Božjeg dara čovječanstvu. To u maloj mjeri kopira davanje otkupljenja nama kroz dar Božjeg jedinorođenog sina, „Jaganjca Božjega koji oduzima grijeh svijeta!“ (Ivan 1:29)

Objavljujući dolazak Spasitelja čovječanstva, Bog je poslao anđela pastirima koji su čuvali svoja stada na poljima. Izbor pastira bio je prethodnica onih koji će kasnije biti privučeni od Oca da slijede njegovog sina kroz posvećenje i začinjanje duhom. Pavao ukazuje na njih kao „ne mnogo mudrih po tijelu, ni mnogo moćnih, ni mnogo uglednih,“ nego „ludo“ i „slabo“ ovog svijeta, „da se nijedno tijelo ne bi pohvalilo pred njim.“ (1 Kor. 1:26-29) Ti su pastiri bili obični ljudi iz društva za koje se pokazalo da su mnogo prijemljiviji za poruku koju im je donio anđeo nego oni moćni ili plemeniti.

Početna reakcija pastira na pojavljivanje ovog anđela bila je strah, što je bio prirodan odgovor tijela. Kako su ljubazne i umirujuće bile prve riječi Božjeg glasnika. „Ne bojte se,“ bilo im je rečeno. Kakva li je to pouka za nas da trebamo shvatiti da Riječ Božja ne bi trebala biti primljena sa bilo kakvim strahom u srcu, nego u jamstvu da je to poruka radosti i nade. Zaista, čim su se pastiri oporavili od straha, anđeo je objavio razlog za svoje pojavljivanje: „Jer vam evo, donosim dobru vijest o velikoj radosti koja će biti za sav puk: Danas vam se u Davidovu gradu rodio Spasitelj, koji je Krist, Gospodin.“ (Luka 2:10,11)

Ovdje vidimo još jedno važno obilježje Božjeg plana. Dobre su vijesti trebale biti za sav narod. Fraza „dobre vijesti“ ima isto značenje kao riječ prevedena sa „evanđelje“ kroz cijeli Novi zavjet. Anđeo je objavljivao obećano Kristovo evanđelje koje je bilo skriveno sve do pravog vremena. Pavao je govorio glede toga: „A onomu koji vas može učvrstiti – po mojem evanđelju i propovijedanju Isusa Krista, po otkrivenju tajne o kojoj se šutjelo od vječnih vremena a sada očitovane i po proročkim pismima po nalogu vječnoga Boga obzanjene svim narodima za poslušnost vjere.“ (Rim. 16:25,26)

Božji plan, jednom zastrt u proročanstvima i tajnim izjavama, sada je bio otkriven kao dobra vijest za sve kroz rođenje Spasitelja – Krista, Gospodina. Da utisne u njihove umove tu veličanstvenu poruku kako nikada ne bi izgubili iz

vida dubinu njenog značenja, Luka opisuje što se dogodilo kao sljedeće, govoreći: „I odjednom se s anđelom pojavi mnoštvo vojske nebeske hvaleći Boga i govoreći: Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir! Među ljudima dobra volja!“ (Luka 2.13,14)

Dok si pokušavamo zamisliti veličinu i sjaj tog nebeskog zbora kako pjeva o dolazećem miru na zemlju i dobroj volji među ljudima, shvaćamo da je to bilo proročanstvo. Proteklih dvije tisuće godina bilo je izdvojeno kao vrijeme tokom kojeg Bog poziva iz redova ljudstva narod za svoje ime. Kada to djelo bude bilo dovršeno, mi se radujemo čuti kako se cijelo čovječanstvo pridružuje tim pastirima u slavljenju i hvaljenju Boga za dar njihovog Spasitelja, Krista Gospodina.

Divljenje Kristovoj Moći

Ključni redak: „A kada oni uđu u lađicu, prestao je vjetar. Oni što su bili u lađici pridu mu klanjanjući se, govoreći ovo: Ti su uistinu Sin Božji.“

Matej 14:32, 33

Izabrani tekstovi:

Matej 14:22-36

muškaraca i žena služe njihove poruke glede otkupiteljem i spasiteljem.

Apostol Pavao je rekao: „Jer svi sagriješiše te su lišeni slave Božje.“ (Rim. 3.23) Ta činjenica samo dodaje težinu snazi Kristovog Evandjelja. Govoreći o potrebi za spasiteljem da oslobodi čovječanstvo od prokletstva grijeha i smrti, Pavao opisuje, u sažetom obliku, Božji plan ovim riječima: „Jer kao što po čovjeku bi smrt, po čovjeku i uskrsnuće mrtvih. Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživljeni.“ (1 Kor. 15:21,22) Svi su pravi Biblijski junaci poznavali svoje slabosti i došli do shvaćanja potrebe za sredstvima spasenja koja će Bog u svoje vrijeme pružiti. Njihovi su karakteri ohrabrujući primjeri za

ZA RAZLIKU od drugih vjerskih knjiga, Bibija o svojim junacima piše otvoreno. Otkrivene su slabosti, isto tako kao i jače strane najslavnijih i poznatih likova u Bibliji. Promašaji u Bibliji najpoštovanijih

da ojačaju autentičnost čovjekove potrebe za

nas dok nastojimo slijediti Kristope stope, zato što smo svi jako dobro svjesni naših vlastitih slabosti i nesavršenosti.

Naša se današnja lekcija usredotočuje na Apostola Petra, vjerojatno najslavnijeg od svih nesavršenih Kristovih sljedbenika. Ponekad nazvan kao „nepromišljeni Petar,“ mi vidimo u njemu Isusovog učenika potpuno predanog da slijedi i pouzdaje se u svog Učitelja, ipak često slijedeći svoju vlastitu volju. Čuvši da Isus govori o svojoj približavajućoj smrti, Petar ne samo da je osporio izjavu, nego je pobijao da se to nikako ne može dogoditi, aludirajući da je on znao bolje od svog Učitelja što je bila Božja volja. Ovaj isti Petar izvukao je mač i udario slugu prvosvećenika da obrani Isusa, samo da bi ga nekoliko sati kasnije sa zakletvama i proklinjanjem zatajio. (Mat. 16:21,22; Ivan 18:10-27) Ipak, unatoč njegovim nesavršenostima i slabostima, Isus ga je volio.

Naša pouka nalazi Petra i druge učenike u lađici usred oluje. Isus im je rekao da pređu na drugu stranu mora dok je on otišao na osamu moliti se. Dok je lađica bila bacana tamo amo sa pobješnjelim valovima, oni su iznenada ughledali Isusa kako hoda po vodi prema njima. Ne prepoznavši svog Učitelja, oni su se prepali, sve dok im Isus nije progovorio rekavši, „Samo hrabro! Ja sam, ne bojte se.“ (Mat. 14:22-27) Kako je slična ta Isusova izjava umirujućim riječima koje je izrazio

anđeo pastirima objavljujući rođenje Spasitelja svijeta, rekavši, „Ne bojte se!“

Petrova vjera bila je jača od drugih do te mjere da je zatražio od Isusa da mu zapovjedi da hoda po vodi kako bi ga pozdravio. Isus je jednostavno odgovorio, „Dodi.“ Petar je odmah izišao iz lađice i počeo hodati po vodi, idući prema Učitelju. (reci 28,29) Do su mu oči bile upravljene prema Isusu, hodao je sigurno prema onome kojeg je volio, međutim kad je vidio vjetar koji je bjesnio uplašio se i počeo tonuti, vičući, „Gospodine, spasi me!“ „A Isus odmah ispruži ruku, uhvati ga, i reče mu: Malovjerni, zašto si posumnjao?“ (reci 30,31)

Naš ključni redak objašnjava ishod tog događaja. Nakon što im je dao lekciju iz vjere, Isus je umirio oluju i učenici su mu se poklonili kao Sinu Božjem. Neka bi smo kroz vjeru držali naše oči usmjerene prema Isusu, Spasitelju svijeta, kad god čujemo njegov poziv, „Dodi!“

Liječnik Koji Liječi

„Jaki ne trebaju liječnika, nego bolesni.“

Marko 2:17

POSTAVKA za ovu našu pouku je iskustvo kada su Isus i njegovi učenici hodali uz put koji vodi iz Hrama u Jeruzalemu i susreli čovjeka koji je bio slijep od rođenja. Gledajući ga, učenici su pitali Isusa, „Učitelju, tko je sagriješio, ovaj čovjek ili njegovi roditelji, te se rodio slijep?“ (Ivan 9:2)

Pitanje Isusovih učenika bilo je posljedica koncepta koji je izgleda bio opći u to vrijeme – da su patnje kazna za grijeh. Ta filozofija nije bila nova. Idemo li natrag u povijest u Jobovo je vrijeme ta ideja bila izražena. Jobova tri utješitelja pripisali su nevolje koje su došle u njegov život Božjoj kazni za njegove skrivene grijeh. Čak je i danas to vjerovanje poprilično rasprostranjeno. Mnogi ljudi izražavaju uvjerenje da su mnoge pošasti, prirodne katastrofe, ratovi i druge nevolje koji se događaju u našem sadašnjem svijetu, izraz Božjeg kaznenog suda, bilo na zlima, ili na čovječanstvu općenito.

Kad bi smo mogli vidjeti dosljedan obrazac u primjeni takvog načela, možda bi izgledalo vjerodostojnim vjerovati da će oni koji su najgori

grešnici iskusiti najgoru kaznu – bol, invalidnost, itd. Međutim, to nije slučaj. Neki od najgorih izgleda trpe najmanje – i obrnuto. Promatrajući tu istu situaciju, prorok je Malahija bio potaknut napisati, „Sada ohole nazivamo sretnima. I napreduju oni koji zlo čine.“ (Mal. 3:15)

Isusov odgovor učenicima snažno je negirao ovu filozofiju, kad je rekao, „Niti je sagriješio ovaj čovjek niti njegovi roditelji, nego je to zato da se na njemu očituju Božja djela.“ (Ivan 9:3) U izvještaju o podizanju Lazara iz mrtvih bila je izražena slična misao. Isus je rekao svjedocima tog važnog događaja da Lazareva bolest, „nije na smrt, nego je na slavu Božju, da bi po njoj bio proslavljen Sin Božji.“ (Ivan 11:4) Lazar je ustvari umro, međutim bio je izveden iz groba i nema sumnje živio normalan životni vijek sve dok nije ponovno umro.

ZAŠTO BOG DOPUŠTA ZLO

Jedna od „dubokih stvari“ Istine je spoznaja glede toga zašto Bog dopušta zlo. Mnogi u svijetu bi voljeli dobiti odgovor na to pitanje. Biblija objašnava da će sve nevolje, siromaštvo, bolest, i zlo koji pogađaju čovječanstvo, što na kraju kulminira s tim konačnim neprijateljem – smrću – na koncu raditi za vječnu korist čovjeka.

Biblija naučava da će čovječanstvo uskoro iskusiti snažan kontrast. Nakon što su imali iskustvo sa „zlom“ tijekom svog životnog vijeka, oni će u određeno vrijeme biti probuđeni iz smrtnog sna i

biti dovedeni u Kristovo slavno Kraljevstvo kako bi iskusili „dobro.“ Na kraju tog razdoblja tokom kojeg su bili izloženi koristima pravednog življenja, svaki će pojedinac biti u stanju donijeti inteligentnu odluku glede izbora koji će im biti ponuđen – služiti Bogu i živjeti, ili slijediti Protivnika i umrijeti. Za veliku većinu to neće biti komplicirana odluka.

Krist nas je učio moliti se za njegovo dolazeće kraljevstvo, govoreći, „Neka dođe kraljevstvo tvoje! Neka bude volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji!“ (Mat. 6:10) Tijekom tog razdoblja, Božja će se ljubav i milosrđe očitovati cijelom čovječanstvu, i oni će se naučiti vrednovati te blagoslove koje će Bog besplatno izliti. Kraljevstvo će dovesti čovjeka bliže Bogu i njihovom Otkupitelju, Isusu Kristu, kroz ispravno razumijevanje njihovih ljubaznih i mudrih osobnosti. Kroz razumijevanje Božjeg plana kako se bude razvijao k svom vrhuncu, čovječanstvo će steći što je punije cijenjenje njegove mudrosti, pravde, ljubavi, i snažne moći moguće ljudskim bićima dosegnuti. To će ih voditi do točke kada će hvaliti i slaviti ime Nebeskog Oca zauvijek!

Isus je koristeći slijepog čovjeka kao temelj za svoju pouku, rekao, „Dok je još dan, moramo raditi djela onoga koji me poslao. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi.“ (Ivan 9:4) Dan o kojem se ovdje govorilo odnosi se na Isusovu zemaljsku službu, tijekom koje je propovijedao „evanđelje kraljevstva“ i činio čuda među narodom kao

predsliku blagoslova koji će pritjecati čovječanstvu u to buduće vrijeme. Čitamo u Luki 8:1, „Nedugo nakon toga pošao je od grada do grada i od sela do sela, propovijedajući i objavljujući dobru vijest o kraljevstvu Božjem.“ To je bio Isusov zadatak kad je bio na zemlji. Osim toga, trebao je položiti svoj život kao otkupninu za sve. Stoga, kad je išao uokolo propovijedajući i ozdravljajući, također je učestvovao u procesu žrtvovanja svog života kao čovjekov Otkupitelj.

„Noć“ spomenuta u Ivanu 9:4 odnosi se na Isusovu smrt. Za njega, kao i za sve čovječanstvo kada umre, nema, „rada ni razmišljanja ni znanja ni mudrosti u grobu u koji ideš.“ (Prop. 9:10) Isus je znao da mu se život približava kraju i da mora biti marljiv i revan u vršenju djela za koje ga je Bog poslao. Neće više biti prilike za blagoslivljanje čovječanstva sa predslukama dobra koje treba doći kad legne tiho u grob. To je uključivalo izlječenje svih vrsta bolesti, što je bilo očitovanje daleko većeg djela liječenja koje će biti izvršeno u kraljevstvu tog Velikog Liječnika.

ISUS, NAŠ SLUGA POMIRENJA

Isus je bio naš „sluga pomirenja“ dovodeći nas u ispravno stanje pred Bogom. Apostol Pavao je rekao, „Dakle, ako je tko u zajedništvu s Kristom, on je novo stvorenje. Ono što je staro prošlo je, i gle, novo je nastalo. A sve je od Boga, koji nas je pomirio sa sobom preko Krista i povjerio nam

službu pomirenja.“ (2 Kor. 5:17,18) Zatim je u recima 20, 21 Pavao nastavio, „Mi smo dakle poslanici koji zastupaju Krista, i to je kao da Bog preko nas moli ljude. Kao Kristovi zastupnici molimo: Pomirite se s Bogom! Onoga koji nikad nije zgriješio, za nas je učinio žrtvom za grijehe, da mi po njemu budemo pravedni pred Bogom.“

U gornjim je recima opisan Isusov dvostruki rad za nas. Kao prvo, on je platio otkupninu da bi smo mi mogli biti „pomireni“ s Bogom i opravdani – učinjeni pravima – u njegovim očima. Drugo, tijekom tri i pol godine svoje službe, Isus je dao žrtvu za krivnju za nas bivajući razvijen, kroz svoja iskustva, kao suosjećajni Veliki Svećenik. On je bio „taknut s našim slabostima“ i bio je „poput nas iskušan (ispitan) u svemu“ (Hebr. 4:15) Kao posljedica tog dvostrukog Isusovog rada, mi možemo biti učinjeni djelom slavne Božje obitelji – sinovi Božji – i primiti „službu pomirenja“ sada kao Kristovi „zastupnici.“

Pavao nastavlja u 2 Kor. 6:1, govoreći, „Kao njegovi suradnici ponovno vas molimo da ne propustite ispuniti svrhu Božje nezasluzene dobrote koju ste primili.“ Ako smo milošću bili prihvaćeni u Božju obitelj, primivši opravdanje za sinovstvo, i svakodnevno si pribavljamo koristi njegovog prinošenja u našu korist kao suosjećajnog Velikog svećenika, morao biti marljivi u poslu koji nam je dan. Biti smatrani „njegovim suradnicima“ je gotovo neshvatljiva prednost, i mi zacijelo ne bi

smo smjeli primiti tu milost Božju uzalud. Umjesto toga, trebali bi smo biti revni i marljivi u izvršavanju ove službe pomirenja najbolje što možemo, na slavu Božju, ni u čemu ne dajući nikakva razloga za spoticanje, da se našoj službi ne bi imalo što prigovoriti.“ (redak 3)

Vrativši se na izvještaj iz Ivana 9, Isus je naveo, „Dok sam u svijetu, ja sam svjetlo svijeta.“ (redak 5) Jednom je drugom prilikom isto tako rekao svojim sljedbenicima, „Vi ste svjetlo svijeta. Ne može se sakriti grad koji leži na gori. Svjetiljka se ne pali da se stavi pod košaru, nego na svjećnjak, pa svijetli svima u kući. Tako neka vaše svjetlo svijetli pred ljudima, da bi vidjeli vaša dobra djela i slavili Oca vašega koji je na nebesima.“ (Mat. 5:14-16) Naš je posao isti onaj kojeg je Isus izvršio kad je hodao zemljom. Mi moramo svijetliti kao svjetla, objavljujući poruku Evanđelja, i razglašujući dobre vijesti o blagoslovima koji će doći tijekom Mesijanskog doba, kad će se Kristovo kraljevstvo proširiti zemljom, i kada „će se pravednosti učiti oni što na zemlji žive.“ (Iza. 26:9)

Mi danas ne možemo podizati mrtve niti liječiti bolesne, kao što je Isus mogao. Međutim, mi možemo širiti po svuda Evanđelje s njegovim dobrim vijestima što se tiče vremena kada će svi biti podignuti iz mrtvih, i primiti službu pomirenja koja će im tada biti dostupna. Govoreći o Kristovom kraljevstvu, psalmist je rekao da će čovječanstvo

biti iscijeljeno od svih svojih bolesti, i da će njihovi prijestupi biti uklonjeni. (Ps. 103:3,12) Svi će posjedovati sposobnost da „slušaju njegove zapovjedi,“ „blagoslivljaju Jehovu,“ i „vršiti njegovu volju.“ Primivši tako službu pomirenja koja će im u to vrijeme biti dostupna, svi će spremni i poslušni i sami postati „sluge njegove.“ (20-22 stih)

ISUS JE IZLIJEČIO SLIJEPOG ČOVJEKA

Nakon što je Isus objasnio svojim učenicima da slijepac nije bio u tom jadnom stanju bilo zbog svog grijeha, ili svojih roditelja, on ga je izliječio. „Pljunuo je na zemlju i od pljuvačke napravio blato, pa je to blato stavio čovjeku na oči i rekao mu: Idi, operi se na u jezercu Siloamu...I čovjek je otišao, oprao se pa se vratio gledajući.“ (Ivan 9:6,7)

Zanimljivo je zapaziti da se ovo izlječenje slijepca dogodilo na sabbat. (redak 14) U Bibliji sabbat ukazuje na Kraljevstvo, kad će Krist biti Gospodar Sabata. (Luka 6:5) Međutim, ovo je bilo izlječenje samo jednog čovjeka. Razmisli o milijardama, širom svijeta, koji su otišli , kroz stoljeća ljudske povijesti – bolesni, pateći, i umirući – u smrt.

Gospodin nije planirao izliječiti samo nekolicinu koje je sa svojim nježnim rukama dotaknuo tijekom svoje službe. Njegov plan uključuje svako Adamovo dijete. „Jer budući da je smrt došla po čovjeku, i uskrснуće mrtvih dolazi po čovjeku. Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u

Kristu svi oživjeti.“ Izvještaj nadalje navodi da će Bog tim uskrsnulima dati „tijelo kakvo hoće.“ (1 Kor. 15:21,22,38) Bog ne bi „želio“ podići čovječanstvo iz mrtvih sa osakaćenim i deformiranim tijelima. Kao što će njegove nježne ruke podići sve pripadnike ljudske rase po njihovom redu iz groba, oni će također biti izlječeni, i vraćeni u život na zemlji sa potpunim tijelima i umovima. Tako će biti u stanju primiti slavne novosti da će im Kristovo kraljevstvo – veliki Sabatni dan – dati prvu potpunu priliku koju su ikad imali da uistinu upoznaju i zavole Stvoritelja i njegovog sina, Krista Isusa, njihovog Otkupitelja.

SLJEPČEV UDIO

Slijepi je čovjek također morao odigrati svoju ulogu da bi se to čudo dogodilo. On je trebao otići i oprati se u jezercu Siloam. On je trebao pokazati svoju poslušnost, i svoju vjeru. Također i u drugim prilikama, kad su ljudi bili izlječeni od Isusa, trebala se očitovati mjera vjere. Na primjer, kad je izliječio uzetog čovjeka, Isus ga je uputio da pokaže svoju vjeru tako da uzme svoju ležaljku i da ide, što je on i učinio, na zaprepaštenje svih tamo okupljenih. (Mk. 2:9-12)

Čovjek koji je bio slijep je simbol sljepoće svijeta. Postoje mnogi slijepi u svijetu danas, ali samo nekolicina koja prima svoj duhovni vid. Uskoro će doći vrijeme kad će sve slijepe oči progledati, i kad će svi gluhi čuti. (Iza. 35:5) Kao

što je navedeno u riječima našeg uvodnog retka, cijeli je svijet „bolestan“ i „treba liječnika“ da ga izliječi od svih njegovih bolesti – onih tijela, uma i karaktera. To će biti slavno djelo Kristovog kraljevstva.

U sadašnje vrijeme, mi koji smo među Isusovim sljedbenicima bili smo blagoslovljeni tako što smo bili uronjeni u jezerce Siloam. Bili smo izlječeni, ne fizički, nego duhovno. Naše su uši imale tu prednost čuti, i naše oči vidjeti, ljepote Božjih planova i nauma. (Mat. 13:16)

Riječ Siloam znači „Poslan.“ Isus je bio poslan od Boga da privuče učenike koji će ga slijediti i izvršiti djelo propovijedanja Evandjelja kroz cijelo ovo doba. Oni koji su se odazvali na ovaj poziv približili su se Gospodinu – Poslanom – i tamo su primili Sveti Duh prosvjetljenja i bili izlječeni.

BLIŽNJI

„A susjedi i oni koji su ga prije viđali kako prosi govorili su: Nije li to onaj koji je sjedio i prosio? Jedni su govorili: To je taj, a drugi: Nije, nego mu je sličan. A čovjek je govorio: Ja sam taj. Tada su ga upitali: Kako su ti se otvorile oči? On je odgovorio: Čovjek koji se zove Isus napravio je blato, namazao mi oči i rekao: Idi na Siloam i operi se! I tako sam otišao, oprao se i progledao.“ (Ivan 9:8-11)

Bližnji sljepog čovjeka mogu predstavljati naše suradnike, radne kolege, prijatelje ili čak članove

obitelji. Oni bi mogli biti skeptični kad im kažemo kako je Isus otvorio naše oči da primimo duhovno izlječenje, i kad im svjedočimo o veličanstvenoj poruci Evanđelja o Kraljevstvu za cijeli svijet čovječanstva. Nemaju svi vjere u ovo vrijeme da vjeruju u takve stvari. Međutim, neki bi mogli biti potaknuti našom porukom, i doći ka Kristu da mu se predstave kao žive žrtve također i da budu duhovno izlječeni. Neće ih mnogo to danas učiniti, međutim mi smo zahvalni da će uskoro doći dan kad će svi ljudi biti privučeni Kristu, čemu se radujemo sa željnim iščekivanjem i čežnjom.

FARIZEJI I „DRUGI“

Izvještaj nastavlja: „Zatim su tog čovjeka koji je prije bio slijep odveli farizejima. A toga dana kad je Isus napravio blato i otvorio mu oči bila je subota. Tada su ga i farizeji stali ispitivati kako je progledao. A on im je rekao: Stavio mi je blato na oči i ja sam se oprao i sad vidim. Nato su neki od farizeja rekli: Taj čovjek nije od Boga, jer ne drži subotu. A drugi su rekli: Kako može čovjek, koji je grešnik činiti takva čuda? I došlo je do podjele među njima. Zatim su ponovno upitali slijepca: Što ti kažeš o tom čovjeku, koji ti je otvorio oči? Odgovorio je: Prorok je.“ (reci 13-17) Nažalost, bila su iznešena različita mišljenja, i dana tumačenja – neka vrlo kritična – o tome što se dogodilo, umjesto izravnog prihvatanja i vjere u ono što su svačije oči

mogle jasno vidjeti. Međutim, slijepi je čovjek jednostavno shvatio da je Isus bio prorok.

Redak 18 navodi: „No Židovi nisu vjerovali da je on bio slijep i da je progledao dok nisu pozvali njegove roditelje.“ Židovi općenito, a posebno njihovi vjerski vođe, imali su malo vjere u Isusa. Oni su posebno bili uvrijeđeni i razbjesnili se zbog činjenice da su mnoga od njegovih čuda bila napravljena na Sabatni Dan. Budući duhovno slijepi, oni nisu shvaćali da je Isus izabrao liječiti na Sabat kao predliku većeg djela liječenja koje će biti ostvareno tijekom njegovog Mesijanskog kraljevstva – Većeg Sabatnog dana.

RODITELJI SLIJEPOG ČOVJEKA

Kad su Židovi pozvali roditelje izliječenog od sljepoće, „upitali su ih: Je li ovo vaš sin, za kojega vi kažete da se rodio slijep? Kako to da sada vidi? Tada su njegovi roditelji odgovorili: Znamo da je ovo naš sin i da se rodio slijep. Ali kako sada vidi, to ne znamo, i tko mu je otvorio oči, ne znamo. Njega pitajte! Punoljetan je, neka govori sam za sebe!“ (Ivan 9:19-21) Židovi su se tada okrenuli čovjeku koji je bio slijep, i rekli, „Mi znamo da je taj čovjek (Isus) grešnik.“ Čovjek je odgovorio, „Je li grešnik ne znam. Jedno znam: bio sam slijep, a sada vidim.“ (reci 24,25)

Kasnije, nakon što su gnjevni i isfrustrirani Židovski vođe izbacili čovjeka, Isus je opet govorio s njim, i pitao, „Vjeruješ li ti u Sina

čovječjega?“ Čovjek je odgovorio, „A tko je on, gospodine, da vjerujem u njega?“ Isus je tada rekao, „Vidio si ga. To je onaj koji govori s tobom. Tada je on rekao: Vjerujem u njega, Gospodine! I poklonio mu se.“ (reci 34-38)

Postoje mnogi stupnjevi razumijevanja, ili nedostatka razumijevanja, u odgovoru na poruku koju propovijedamo, kao što je pokazano u različitim reakcijama na Isusovo izlječenje slijepog čovjeka. Za veliku većinu, međutim, odgovor na Evanđeosku poruku u sadašnje vrijeme daje dokaz o nedostatku vjere. Zaista, vjera je dragocjeno blago u svijetu, i da bi smo ugodili Bogu moramo imati potpunu vjeru u njega i njegovog Sina, po primjeru slijepog čovjeka iz naše pouke.

KAD SVE OČI BUDU BILE OTVORENE

Da bi se sva Biblijska obećanja ispunila, potrebno je iskazivanje božanske moći kroz uskrsnuće mrtvih. Kad je Isus bio uskrsnut iz mrtvih od svog Oca, on je bio visoko uzvišen s desna Bogu. Drugo iskazivanje božanske moći koje je glavni čimbenik u planu Božjem je uskrsnuće i uzvišenje Isusovih sljedbenika u određeno vrijeme. O tome se u Bibliji govori kao o „prvom uskrsnuću,“ za koje vjerujemo da je počelo na početku druge prisutnosti našeg Gospodina. (Otkr. 20:6) Po završetku prvog uskrsnuća, ti vjerni, podignuti do božanske moći, upravljat će sa svog nebeskog položaja s Kristom, neophodnim

blagoslovima, vodstvom, i poučavanjem u obnovi čovječanstva na zemlji kao savršenih ljudskih bića. To će djelo, također, početi sa podizanjem čovječanstva iz smrtnog sna, „pravednih i nepravednih.“ (Djela 24:15) Kristovo Mesijansko Kraljevstvo, blagoslovljeno razdoblje tijekom kojeg će djelo obnove biti ostvareno, Apostol Petar je opisao kao „vremena obnove svega.“ On nas objavlještava da je ovo puno ljubavi obilježje božanskog plana bilo prorečeno od svih Božjih svetih proroka od postanka svijeta. (Djela 3:20,21)

Jedino će tada pravi i živi Bog, i njegov jedinorođeni Sin, Isus, biti uzvišeni i obožavani od sveg čovječanstva. U to će se vrijeme ispuniti proročanstvo Apostola Ivana, „I čuo sam kako svako stvorenje na nebu i na zemlji...i sve u njima – govori: Onome koji sjedi na prijestolju i Janjetu neka je blagoslov i čast i slava i moć u svu vječnost!“ (Otkr. 5:13) Ovdje je prijestolje korišteno kao simbol Stvoriteljevog suvereniteta nad njegovim stvorenjima, i janje je simbol Krista, koji se je krotko dao u žrtvu, da bi čovječanstvo moglo biti obnovljeno u život.

Mi se veoma radujemo da će u određeno vrijeme i Otac i Sin biti univerzalno priznati i hvaljeni. Tada će svi lažni bogovi, teorije, i učenja biti uništeni. Ljudi će se, postupno prosvjetljeni i obnovljeni u ljudsku savršenost, radovati obožavati pravog Boga i služiti mu, i čineći to poslušno od

srca živjet će zauvijek u miru i sreći na obnovljenoj i savršenoj zemlji.

„Volja“ Gospodnja na koju je ranije ukazano u Ps. 103:21 je Božja velika želja da se pobrine za otkupljenje i oporavak pale ljudske rase od grijeha i smrti. Veliki liječnik, Isus, to je učinio mogućim svojom vlastitom žrtvom na križu Kalvarije. On je postao „svojom krvlju pomirilište po vjeri“ - to jest zadovoljenjem za naše grijeha – i „ne samo za naše nego i za grijeha cijelog svijeta.“ (Rim. 3:25; 1 Ivan 2:2) Apostol Pavao je također napisao: „Jer to je dobro i ugodno pred Bogom, Spasiteljem našim, koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do potpune spoznaje istine. Jer jedan je Bog, jedan je posrednik između Boga i ljudi: čovjek Krist Isus koji sebe samoga daje u otkup za sve, svjedočanstvo u svoje vrijeme.“ (1 Tim. 2:3-6)

To je spasenje sveg čovječanstva bilo predloženo u slici kad je Mojsije vodio djecu Izraelovu iz Egipatskog ropstva, preko Crvenog mora, i na koncu, pod vodstvom Jošue, u obećanu zemlju Kanaan. Kada svijet čovječanstva dosegne obećanu zemlju – Kristovo Kraljevstvo – i bude oslobođeno od svog ropstva grijehu i smrti, njihove oči razumijevanja otvorit će se, poput doslovnih očiju slijepog čovjeka. Kako budu upoznali i cijenili ljubav Božju kroz Krista, velika će većina spremno i radosno iskoristiti pruženu im priliku za savršen vječni život.

NEBESKA NAGRADA

Još slavnija prilika bila je ponuđena onima koji vjeruju tijekom sadašnjeg Evandeoskog doba. Budu li vjerni, oni će biti uzvišeni do nebeske slave da budu s Isusom i da sudjeluju u vladanju njegovog kraljevstva. (Otkr. 2:10; 3:21) Oni su ti kojima je Isus rekao, „Ne boj se malo stado, jer je volja Oca vašega dati vam kraljevstvo,“ i kojima je obećao, „A sada idem pripremiti vam mjesto. I kad odem...ponovno ću doći i primiti vas u svoj dom, da i vi budete tamo gdje sam ja.“ (Luka 12:32; Ivan 14:2,3)

Kako li je milosrdan naš Bog! Učinio je pripreme za nas, prijašnje pale sinove Adamove, da bi smo mogli doći u njegovu obitelj i biti nazvani sinovima Božjim. Budemo li vjerni, u kraljevstvu ćemo imati prednost biti članovima klase Velikog liječnika – radeći s našim Gospodinom Isusom na otvaranju očiju slijepima i pomagati čovječanstvu da hodi uzvišenim putem svetosti. (Iza. 35:5-8) Neka uskoro dođe kraljevstvo za koje smo se svi molili, i veliko djelo liječenja svijeta čovječanstva od svih bolesti, i doslovnih i duhovnih.